

Úradný vestník

Európskej únie

C 118

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Zväzok 59

4. apríla 2016

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2016/C 118/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
---------------	--	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2016/C 118/02	Vec C-396/15 P: Odvolanie podané 21. júla 2015: Shoe Branding Europe BVBA proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 21. mája 2015 vo veci T-145/14, adidas AG/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	2
2016/C 118/03	Vec C-652/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Darmstadt (Nemecko) 7. decembra 2015 – FurkanTekdemir, zastúpený svojimi zákonnými zástupcami Deryou Tekdemirovou a Nedimom Tekdemirov/Kreis Bergstraße	2
2016/C 118/04	Vec C-655/15 P: Odvolanie podané 7. decembra 2015: Panrico, S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 7. októbra 2015 vo veci T-534/13, Panrico/ÚHVT	3
2016/C 118/05	Vec C-662/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf (Nemecko) 14. decembra 2015 – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG/BIOS Naturprodukte GmbH	4

SK

2016/C 118/06	Vec C-680/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 17. decembra 2015 – Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH/Ivan Felja	5
2016/C 118/07	Vec C-681/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 17. decembra 2015 – Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH/Vittoria Graf	6
2016/C 118/08	Vec C-685/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Rakúsko) 18. decembra 2015 – Online Games Handels GmbH a Frank Breuer a i./Landespolizeidirektion Oberösterreich	7
2016/C 118/09	Vec C-689/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf (Nemecko) 21. decembra 2015 – W.F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze/Verein Bremer Baumwollbörse	8
2016/C 118/10	Vec C-2/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgerichts Stuttgart (Nemecko) 4. januára 2016 – trestné konanie proti J. S. R.	8
2016/C 118/11	Vec C-7/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia nº 11 de Vigo (Španielsko) 6. januára 2016 – Banco Popular Español S.A. a PL Salvador, S.A.R.L./Maria Rita Giraldez Villar a Modesto Martínez Baz	9
2016/C 118/12	Vec C-20/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 15. januára 2016 – Wolfram Bechtel a Marie-Laure Bechtel/Finanzamt Offenburg	10
2016/C 118/13	Vec C-21/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) 15. januára – Euro Tyre BV/Autoridade Tributária e Aduaneira	11
2016/C 118/14	Vec C-22/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București (Rumunsko) 15. januára 2016 – Fondul Proprietatea SA/SC Hidroelectrica SA	11
2016/C 118/15	Vec C-42/16: Žaloba podaná 26. januára 2016 – Európska komisia/Fínska republika	12
2016/C 118/16	Vec C-58/16: Žaloba podaná 1. februára 2016 – Európska komisia/Spolková republika Nemecko . . .	13
2016/C 118/17	Vec C-66/16 P: Odvolanie podané 5. februára 2016: Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelazpi, S. A. proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 26. novembra 2015 vo veci T-462/13, Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelazpi/Komisia	14
2016/C 118/18	Vec C-67/16 P: Odvolanie podané 5. februára 2016: Comunidad Autónoma de Cataluña a el Centre de Telecomunicacions i Technologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 26. novembra 2015 vo veci T-465/13, Comunidad Autónoma de Cataluña a CTTI/Komisia	15
2016/C 118/19	Vec C-68/16 P: Odvolanie podané 5. februára 2016: Navarra de Servicios y Tecnologías, S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 26. novembra 2015 vo veci T-487/13, Navarra de Servicios y Tecnologías/Komisia	16

2016/C 118/20	Vec C-69/16 P: Odvolanie podané 5. februára 2016: Cellnex Telecom S.A. a Retevisión I, S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 26. novembra 2015 vo veci T-541/13, Abertis Telecom S. A. a Retevisión I/Komisia	17
2016/C 118/21	Vec C-70/16 P: Odvolanie podané 5. februára 2016: Comunidad Autónoma de Galicia a Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 26. novembra 2015 v spojených veciach T-463/13 a T-464/13, Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal/Komisia	19
2016/C 118/22	Vec C-81/16 P: Odvolanie podané 12. februára 2016: Španielske kráľovstvo proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 26. novembra 2015 vo veci T-461/13, Španielsko/Komisia	21

Všeobecný súd

2016/C 118/23	Spojené veci T-546/13, T-108/14 a T-109/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 26. februára 2016 – Šumelj a i./Komisia („Mimozmluvná zodpovednosť — Pristúpenie Chorvátska k Únii — Zrušenie vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa vytvorenia povolania súdneho vykonávateľa pred pristúpením — Škoda, ktorú utrpeli osoby, ktoré boli predtým vymenované za súdnych vykonávateľov — Neprijatie opatrení na splnenie záväzkov súvisiacich s pristúpením Komisiou — Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom — Článok 36 aktu o pristúpení“)	23
2016/C 118/24	Vec T-210/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 26. februára 2016 – Mederer/ÚHVT – Cadbury Netherlands International Holdings (Gummi Bear-Rings) („Ochranná známka Spoločenstva — Námietskove konanie — Medzinárodný zápis označujúci Európske spoločenstvo — Obrazová ochranná známka Gummi Bear-Rings — Skoršia národná obrazová ochranná známka GUMMY — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámieny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)	23
2016/C 118/25	Vec T-240/14 P: Rozsudok Všeobecného súdu z 26. februára 2016 – Bodson a i./EIB („Odvolanie — Verejná služba — Zamestnanci EIB — Zmluvná povaha pracovnoprávneho vzťahu — Reforma systému odmeňovania a platového postupu v EIB — Povinnosť odôvodnenia — Skreslenie — Nesprávne právne posúdenie“)	24
2016/C 118/26	Vec T-241/14 P: Rozsudok Všeobecného súdu z 26. februára 2016 – Bodson a i./EIB („Odvolanie — Verejná služba — Zamestnanci EIB — Zmluvná povaha pracovnoprávneho vzťahu — Odmena — Reforma systému prémie EIB — Povinnosť odôvodnenia — Skreslenie — Právne nesprávne posúdenie“)	25
2016/C 118/27	Vec T-402/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 25. februára 2016 – FCC Aqualia/ÚHVT Sociedad General de Aguas de Barcelona (AQUALOGY) („Ochranná známka Spoločenstva — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva AQUALOGY — Skoršia slovná ochranná známka Spoločenstva AQUALIA a skoršia národná obrazová ochranná známka aqualia — Relatívne dôvody zamietnutia — Článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 207/2009“)	25
2016/C 118/28	Vec T-411/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 24. februára 2016 – Coca-Cola/ÚHVT (Tvar fľaše s krivkami bez rýh) („Ochranná známka Spoločenstva — Prihláška trojrozmernej ochrannej známky Spoločenstva — Tvar fľaše s krivkami bez rýh — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Neexistencia rozlišovacej spôsobilosti na základe používania — Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009“)	26
2016/C 118/29	Vec T-507/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 26. februára 2016 – Vidmar a i./Komisia („Mimozmluvná zodpovednosť — Pristúpenie Chorvátska k Únii — zrušenie vnútroštátnej právnej úpravy stanovujúcej vytvorenie profesie verejného výkonného agenta pred pristúpením — Ujma spôsobená osobám, ktoré už skôr boli vymenované do funkcie verejných výkonných agentov — Neprijatie opatrení Komisiou na zabezpečenie dodržiavania prístupových záväzkov — Dostatočne zjavné porušenie právnej normy priznávajúcej práva jednotlivcom — Článok 36 aktu o pristúpení“)	27

2016/C 118/30	Vec T-543/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 26. februára 2016 – provima Warenhandels/ÚHVT – Renfro (HOT SOX) („Ochranná známka Spoločenstva — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Medzinárodný zápis označujúci Európske spoločenstvo — Slovná ochranná známka HOT SOX — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok odlišovacej spôsobilosti — Odlišovacia spôsobilosť — Článok 7 ods. 1 písm. a) a c) nariadenia č. 207/2009“)	27
2016/C 118/31	Spojené vec T-589/14 a T-772/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 25. februára 2016 – Musso/Parlament („Platové pomery poslancov Parlamentu — Starobný dôchodok — Povinnosť francúzskych poslancov uplatniť svoje dôchodkové práva podľa vnútroštátnych režimov — Pravidlo o vylúčení súbehu — Vykonávajúce opatrenia statusu poslancov — Rozhodnutie prijaté po skončení konania o sťažnosti — Výzva na úhradu — Rozhodnutie o prerušení vyplácania dôchodku — Zásada kontradiktórnosti — Primeraná lehota — Povinnosť odôvodnenia“)	28
2016/C 118/32	Vec T-692/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 25. februára 2016 – Puma/ÚHVT – Sinda Poland (Vyobrazenie zvierata) („Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky zobrazujúcej zviera — Skoršie medzinárodné obrazové ochranné známky zobrazujúce pumu — Relatívny dôvod zamietnutia — Podobnosť označení — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)	29
2016/C 118/33	Vec T-761/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 23. februára 2016 – Consolidated Artists/ÚHVT – Body Cosmetics International (MANGO) („Ochranná známka Spoločenstva — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Spoločenstva MANGO — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia (ES) č. 207/2009 — Článok 52 ods. 2 nariadenia č. 207/2009“)	30
2016/C 118/34	Vec T-816/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 24. februára 2016 – Tayto Group/ÚHVT – MIP Metro (REAL HAND COOKED) („Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva REAL HAND COOKED — Skoršia národná obrazová ochranná známka real QUALITY — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámieny — Zneužitie právomoci — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Články 64, 75, 76 a 83 nariadenia č. 207/2009“)	30
2016/C 118/35	Vec T-279/13: Uznesenie Všeobecného súdu z 15. februára 2016 – Ezz a i./Rada („Žaloba o neplatnosť — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté vzhľadom na situáciu v Egypte — Opatrenia prijaté proti osobám zodpovedným za spreneveru štátnych finančných prostriedkov a proti spriazneným osobám a subjektom — Zmrazenie finančných prostriedkov — Zápis žalobcov na zoznam dotknutých osôb — Právny základ — Nedodržanie kritérií zápisu — Nesprávne právne posúdenie — Skutkový omyl — Právo vlastníť majetok — Poškodenie dobrej povesti — Právo na obhajobu — Právo na účinnú súdnu ochranu — Povinnosť odôvodnenia — Úprava návrhov a žalobných dôvodov — Prekážka začatého konania — Žaloba, ktorá je čiastočne zjavne neprípustná a čiastočne zjavne bez právneho základu“)	31
2016/C 118/36	Vec T-639/14: Uznesenie Všeobecného súdu z 9. februára 2016 – DEI/Komisia („Štátna pomoc — Sťažnosti — Rozhodnutia o zamietnutí — Predbežné posúdenie Komisiou — Konečné rozhodnutie — Zrušenie napadnutého aktu — Zastavenie konania“)	32
2016/C 118/37	Vec T-34/16: Žaloba podaná 26. januára 2016 – Litovská republika/Komisia	32
2016/C 118/38	Vec T-38/16: Žaloba podaná 28. januára 2016 – EEB/Komisia	34
2016/C 118/39	Vec T-41/16: Žaloba podaná 28. januára 2016 – Cyprus Turkish Chamber of Industry a iní/Komisia	34
2016/C 118/40	Vec T-57/16: Žaloba podaná 8. februára 2016 – Chanel/EUIPO – Li Jing Zhou y Golden Rose 999 (vyobrazenie ornamentu)	35
2016/C 118/41	Vec T-62/16: Žaloba podaná 15. februára 2016 – Puma/EUIPO – Doosan Infracore (PUMA)	36

2016/C 118/42	Vec T-71/16 P: Odvolanie podané 17. februára 2016: Carlo De Nicola proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 18. decembra 2015 vo veci F-82/12, De Nicola/EIB	37
2016/C 118/43	Vec T-72/16: Žaloba podaná 15. februára 2016 – BBY Solutions/EUIPO – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)	37
2016/C 118/44	Vec T-73/16 P: Odvolanie podané 18. februára 2016: Carlo De Nicola proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 18. decembra 2015 vo veci F-37/12, De Nicola/EIB	38
2016/C 118/45	Vec T-75/16 P: Odvolanie podané 18. februára 2016: Carlo De Nicola proti uzneseniu Súdu pre verejnú službu z 18. decembra vo veci F-128/11, De Nicola/EIB	39
2016/C 118/46	Vec T-76/16: Žaloba podaná 17. februára 2016 – Ikos/EUIPO (AEGYPTISCHE ERDE)	40
2016/C 118/47	Vec T-78/16: Žaloba podaná 16. februára 2016 – Sartour/Parlament	40
2016/C 118/48	Vec T-79/16: Žaloba podaná 19. februára 2016 – Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters a i./Komisia	41
Súd pre verejnú službu		
2016/C 118/49	Vec F-33/15: Uznesenie Súdu pre verejnú službu z 24. februára 2016 – Labiri/EHSV	43

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2016/C 118/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 111, 29.3.2016

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 106, 21.3.2016

Ú. v. EÚ C 98, 14.3.2016

Ú. v. EÚ C 90, 7.3.2016

Ú. v. EÚ C 78, 29.2.2016

Ú. v. EÚ C 68, 22.2.2016

Ú. v. EÚ C 59, 15.2.2016

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Odvolanie podané 21. júla 2015: Shoe Branding Europe BVBA proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 21. mája 2015 vo veci T-145/14, adidas AG/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-396/15 P)

(2016/C 118/02)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Odvolateľka:* Shoe Branding Europe BVBA (v zastúpení: J. Løje, advokaat)*Ďalší účastníci konania:* adidas AG, Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Uznesením zo 17. februára 2016 Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol, že odvolanie je neprípustné.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Darmstadt (Nemecko)
7. decembra 2015 – FurkanTekdemir, zastúpený svojimi zákonnými zástupcami Deryou Tekdemirovou a Nedimom Tekdemirovom/Kreis Bergstraße**

(Vec C-652/15)

(2016/C 118/03)

*Jazyk konania: nemčina***Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Verwaltungsgericht Darmstadt

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom*Žalobca:* FurkanTekdemir, zastúpený svojimi zákonnými zástupcami Deryou Tekdemirovou a Nedimom Tekdemirovom*Žalovaný:* Kreis Bergstraße

Prejudiciálne otázky

1. Predstavuje účel účinného riadenia migračných tokov naliehavý dôvod všeobecného záujmu, na základe ktorého možno tureckému štátnemu príslušníkovi narodenému na území Spolkovej republiky odoprieť oslobodenie od požiadavky povolenia na pobyt, ktorého sa môže domáhať na základe klauzuly „standstill“ obsiahnutej v článku 13 rozhodnutia asociačnej rady EHS – Turecko č. 1/80 z 19. septembra 1980 o rozvoji asociácie?
2. Ak Súdny dvor odpovie na položenú otázku kladne: Aké kvalitatívne požiadavky sa majú klásť na „naliehavý dôvod všeobecného záujmu“ vo vzťahu k účelu účinného riadenia migračných tokov?

Odvolanie podané 7. decembra 2015: Panrico, S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 7. októbra 2015 vo veci T-534/13, Panrico/ÚHVT**(Vec C-655/15 P)**

(2016/C 118/04)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Panrico, S.A. (v zastúpení: D. Pellisé Urquiza, abogado)

Ďalší účastníci konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) a HDN Development Corp.

Návrhy odvolateľky

- zrušiť v celom rozsahu rozsudok Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 7. októbra 2015 vo veci T-534/13,
- vyhovieť návrhom uvedeným pred Všeobecným súdom a smerujúcim k spochybneniu alebo zrušeniu rozhodnutia štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT z 25. júla 2013 vo veci R 623/2011-4,
- uložiť ÚHVT povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza tieto odvolacie dôvody založené na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia č. 40/94 o ochrannej známke Spoločenstva, ako aj judikatúry Únie, v ktorej bol podaný výklad týchto ustanovení.

Prvý odvolací dôvod sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Všeobecný súd, keď identifikoval dominantný prvok kolidujúcich označení a porovnal tieto označenia bez toho, aby predtým zohľadnil kontext relevantného trhu a postoj príslušnej skupiny verejnosti k viac menej rozlišovacej spôsobilosti kolidujúcich označení a/alebo prvkov, ktoré ich tvoria.

Na účely správnej analýzy – inými slovami v súlade s logikou a právom – podobnosti, ktorá existuje medzi porovnávanými označeniami, je nevyhnutné najskôr začleniť túto analýzu do kontextu relevantného trhu, aby sa prihliadlo k postoju priemerného spotrebiteľa na konkrétnom relevantnom území. Ako sa uvádza v odvolaní, v napadnutom rozsudku Všeobecný súd bez toho, aby prijal hľadisko vyplývajúce z kontextu, náležite nezohľadnil tieto skutočnosti: i) veľmi vysokú rozlišovaciu spôsobilosť prvku DONUT (alebo DOUGHNUTS, pokiaľ ide o jeho fonetickú časť) na relevantnom území, a napokon ii) dominantnú povahu, ktorú priemerný spotrebiteľ nevyhnutne prisúdi prvku DOUGHNUTS (alebo DONUTS), ak ho uvidí začlenený do takej kombinovanej ochrannej známky, akou je ochranná známka „Krispy Kreme DOUGHNUTS“.

Druhý odvolací dôvod súvisiaci s prvým sa zakladá na absencii skutočného zohľadnenia všeobecne známej povahy (ba dokonca dobrého mena) skorších ochranných známok spoločnosti PANRICO, S.A.

V napadnutom rozsudku Všeobecný súd nezohľadnil všeobecnú známosť a dobré meno skorších ochranných známok, keď posúdil pravdepodobnosť zámieny. Táto okolnosť je osobitne relevantná, keďže z judikatúry vyplýva, že pravdepodobnosť zámieny je o to vyššia, o čo vyššia sa zdá byť rozlišovacia spôsobilosť skoršej ochrannej známky, najmä pokiaľ ide o ochranné známky s dobrým menom.

Tretí odvolací dôvod sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Všeobecný súd, keď sa v napadnutom rozsudku odchýlil od kritérií vyplývajúcich z judikatúry, ktoré sa týkajú posúdenia pravdepodobnosti zámieny vrátane pravdepodobnosti asociácie.

Konkrétne:

- Nesprávne posúdenie podobnosti kolidujúcich označení, pretože (i) prvok DOUGHNUTS nebol posúdený ako prvok, ktorý je dominantný pre celú ochrannú známku „Krispy Kreme DOUGHNUTS“, (ii) podobnosť medzi prvkom „DOUGHNUTS“ a skoršími ochrannými známkami DONUT a/alebo DONUTS bola nesprávne posúdená.
- Nesprávne posúdenie podobnosti medzi výrobkami a službami, ktorých sa týkajú kolidujúce ochranné známky.

Štvrtý odvolací dôvod sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Všeobecný súd, keď nekonštatoval existenciu prospechu, ktorý bol neoprávnene získaný z rozlišovacej spôsobilosti skorších ochranných známok DONUT a DONUTS, a ujmy, ktorá bola vo vzťahu k týmto ochranným známkam spôsobená.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf (Nemecko)
14. decembra 2015 – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG/BIOS Naturprodukte GmbH

(Vec C-662/15)

(2016/C 118/05)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgerichts Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Žalovaná: BIOS Naturprodukte GmbH

Prejudiciálna otázka

Majú sa článok 1 ods. 2 písm. f), článok 11 príloha I bod 13 a príloha VII bod 3 posledná zarážka smernice Rady 93/42/EHS zo 14. júna 1993 o zdravotníckych pomôckach⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že distribúcia zdravotníckej pomôcky, výrobku triedy I, ktorý výrobca podrobil postupu posudzovania zhody a zákonne opatril označením CE, si vyžaduje ďalší postup posudzovania zhody, keď informácie o farmaceutickom centrálnom čísle boli na vonkajšom obale zdravotníckej pomôcky prelepené, nálepka obsahuje informácie o dovozcovi a farmaceutickom centrálnom čísle, ktoré sa mu prideliло, a ostatné informácie zostanú viditeľné?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 169, s. 1; Mim. vyd. 13/012, s. 82.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 17. decembra 2015 – Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH/Ivan Felja

(Vec C-680/15)

(2016/C 118/06)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesarbeitsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH

Žalovaný: Ivan Felja

Prejudiciálne otázky

I.

1. Bráni článok 3 smernice Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001⁽¹⁾ vnútroštátnej úprave, v ktorej sa stanovuje, že v prípade prevodu podniku alebo závodu prejdú na nadobúdateľa v nezmenenej podobe všetky pracovné podmienky, ktoré boli medzi prevádzateľom a zamestnancom dohodnuté na základe súkromnej autonómie a individuálne v pracovnej zmluve, ako keby sa na nich sám so zamestnancom dohodol v konkrétnej pracovnej zmluve, keď vnútroštátne právo upravuje pre nadobúdateľa možnosť zmeny tak dohodou, ako aj jednostranne?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku ako celok alebo v súvislosti s určitou skupinou individuálne dohodnutých pracovných podmienok vyplývajúcich z pracovnej zmluvy medzi prevádzateľom a zamestnancom:

Vyplýva z uplatnenia článku 3 smernice 2001/23/ES, že z nezmeneného prevodu na nadobúdateľa treba vyňať určité pracovné podmienky dohodnuté na základe súkromnej autonómie medzi prevádzateľom a zamestnancami a že sa majú prispôbiť len na základe prevodu podniku alebo závodu?

3. Ak podľa kritérií odpovedí Súdneho dvora na prvú a druhú prejudiciálnu otázku individuálny odkaz dohodnutý v konkrétnej zmluve, podľa ktorého sa určité pravidlá z kolektívnej zmluvy dynamickým spôsobom a na základe súkromnej autonómie stávajú obsahom pracovnej zmluvy, neprechádza v nezmenenej podobe na nadobúdateľa:

a) Platí to aj vtedy, keď ani prevádzateľ, ani nadobúdateľ nie je stranou kolektívnej zmluvy ani k takej strane nepatrí, t. j. keby sa pravidlá vyplývajúce z kolektívnej zmluvy uplatňovali na pracovný vzťah s prevádzateľom už pred prevodom podniku alebo závodu len preto, že bol v pracovnej zmluve na základe súkromnej autonómie dohodnutý odkaz?

b) V prípade kladnej odpovede na túto otázku:

Platí to aj vtedy, keď sú prevádzateľ a nadobúdateľ podnikmi tej istej skupiny?

II.

Bráni článok 16 Charty základných práv Európskej únie vnútroštátnej úprave prijatej pri preberaní smerníc 77/187/EHS ⁽²⁾ alebo 2001/23/ES, v ktorej sa stanovuje, že pri prevode podniku alebo závodu je nadobúdateľ viazaný zmluvnými pracovnými podmienkami dohodnutými medzi prevádzateľom a zamestnancom pred prevodom závodu na základe súkromnej autonómie a individuálne takým spôsobom, ako keby ich dohodol on sám, aj vtedy, ak sa týmito podmienkami určité pravidlá kolektívnej zmluvy, ktoré by sa na pracovný vzťah inak neuplatňovali, menia dynamickým spôsobom na obsah pracovnej zmluvy, ak vnútroštátne právo upravuje pre nadobúdateľa možnosti zmeny tak dohodou, ako aj jednostranne?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov, Ú. v. ES L 82, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 98.

⁽²⁾ Smernica Rady 77/187/EHS zo 14. februára 1977 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí závodov, Ú. v. ES L 61, s. 26.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 17. decembra 2015 – Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH/Vittoria Graf

(Vec C-681/15)

(2016/C 118/07)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesarbeitsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa, odporkyňa v odvolacom konaní a v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH

Žalovaná, odvolateľka a navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Vittoria Graf

Prejudiciálne otázky

I

1. Bráni článok 3 smernice Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 ⁽¹⁾ vnútroštátnej úprave, v ktorej sa stanovuje, že v prípade prevodu podniku alebo závodu prejdú na nadobúdateľa v nezmenenej podobe všetky pracovné podmienky, ktoré boli medzi prevádzateľom a zamestnancom dohodnuté na základe súkromnej autonómie a individuálne v pracovnej zmluve, ako keby sa na nich sám so zamestnancom dohodol v konkrétnej pracovnej zmluve, keď vnútroštátne právo upravuje pre nadobúdateľa možnosť zmeny tak dohodou, ako aj jednostranne?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku ako celok alebo v súvislosti s určitou skupinou individuálne dohodnutých pracovných podmienok vyplývajúcich z pracovnej zmluvy medzi prevádzateľom a zamestnancom:

Vyšplýva z uplatnenia článku 3 smernice 2001/23/ES, že z nezmeneného prevodu na nadobúdateľa treba vyňať určité pracovné podmienky dohodnuté na základe súkromnej autonómie medzi prevádzateľom a zamestnancami a že sa majú prispôbiť len na základe prevodu podniku alebo závodu?

3. Ak podľa kritérií odpovedí Súdneho dvora na prvú a druhú prejudiciálnu otázku individuálny odkaz dohodnutý v konkrétnej zmluve, podľa ktorého sa určité pravidlá z kolektívnej zmluvy dynamickým spôsobom a na základe súkromnej autonómie stávajú obsahom pracovnej zmluvy, neprechádza v nezmenenej podobe na nadobúdateľa:

a) Platí to aj vtedy, keď ani prevádzateľ, ani nadobúdateľ nie je stranou kolektívnej zmluvy ani k takej strane nepatrí, t. j. keby sa pravidlá vyplývajúce z kolektívnej zmluvy uplatňovali na pracovný vzťah s prevádzateľom už pred prevodom podniku alebo závodu len preto, že bol v pracovnej zmluve na základe súkromnej autonómie dohodnutý odkaz?

b) V prípade kladnej odpovede na túto otázku:

Platí to aj vtedy, keď sú prevádzateľ a nadobúdateľ podnikmi tej istej skupiny?

II.

Bráni článok 16 Charty základných práv Európskej únie vnútroštátnej úprave prijatej pri preberaní smerníc 77/187/EHS ⁽²⁾ alebo 2001/23/ES, v ktorej sa stanovuje, že pri prevode podniku alebo závodu je nadobúdateľ viazaný zmluvnými pracovnými podmienkami dohodnutými medzi prevádzateľom a zamestnancom pred prevodom závodu na základe súkromnej autonómie a individuálne takým spôsobom, ako keby ich dohodol on sám, aj vtedy, ak sa týmito podmienkami určité pravidlá kolektívnej zmluvy, ktoré by sa na pracovný vzťah inak neuplatňovali, menia dynamickým spôsobom na obsah pracovnej zmluvy, ak vnútroštátne právo upravuje pre nadobúdateľa možnosti zmeny tak dohodou, ako aj jednostranne?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 82, s. 16; Mím. vyd 05/004, s. 98).

⁽²⁾ Smernica Rady 77/187/ES zo 14. februára 1977 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí závodov (Ú. v. ES L 61, s. 26) [neoficiálny preklad].

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Rakúsko) 18. decembra 2015 – Online Games Handels GmbH a Frank Breuer a i./Landespolizeidirektion Oberösterreich

(Vec C-685/15)

(2016/C 118/08)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovatelia: Online Games Handels GmbH, Frank Breuer, Nicole Enter, Astrid Walden

Žalovaný orgán: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 56 ZFEÚ, resp. majú sa článok 49 a nasl. ZFEÚ, vykladať s prihliadnutím na článok 6 EDEP v spojení s článkom 47 Charty základných práv EÚ tak, že vzhľadom na objektivitu a nestrannosť súdu požadovanú judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (najmä vzhľadom na jeho rozsudok z 18. mája 2010, 64962/01, bod 54) tieto ustanovenia bránia vnútroštátnej právnej úprave, v zmysle ktorej dôkazy, ktoré sa majú predložiť v rámci správneho konania na odôvodnenie kvázimonopolnej právnej úpravy vnútroštátneho trhu v oblasti hazardných hier chránenej trestným právom, majú byť so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, najmä vo vzťahu k jeho rozsudku z 30. apríla 2014, C-390/12 ⁽¹⁾ iniciatívne a nezávisle od správania účastníkov konania najskôr nezávisle označené a vymedzené a následne aj autonómne vyšetrené a posúdené súdom (jednou a tou istou osobou alebo funkciou) príslušným rozhodnúť o zákonnosti trestného opatrenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť, a nie orgánom činným v trestnom konaní (alebo iným štátnym orgánom podieľajúcim sa na trestnom stíhaní) v rámci jeho (resp. v rámci ich) funkcie ako zástupcu či zástupcov obžaloby?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:281 – „Pfleger“

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf (Nemecko)
21. decembra 2015 – W.F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze/Verein Bremer
Baumwollbörse**

(Vec C-689/15)

(2016/C 118/09)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovatelia: W.F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze

Odporca: Verein Bremer Baumwollbörse

Prejudiciálne otázky

1. Môže byť použitie individuálnej ochrannej známky ako známky kvality tovaru, pre ktorý je použitá, chápané ako použitie ochrannej známky v zmysle článku 9 ods. 1 a článku 15 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva?
2. Ak je odpoveď na prvú otázku kladná: Má sa takáto ochranná známka vyhlásiť za neplatnú podľa článku 52 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. g) alebo za zrušenú pri uplatnení článku 73 písm. c) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva, ak majiteľ ochrannej známky pravidelnými kontrolami kvality u nadobúdateľov licencie nezaručuje súlad s očakávaniami kvality, ktorú s označením spája verejnosť?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgerichts Stuttgart (Nemecko) 4. januára
2016 – trestné konanie proti J. S. R.**

(Vec C-2/16)

(2016/C 118/10)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgerichts Stuttgart

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

J. S. R.

Prejudiciálna otázka

Je zaradenie skupiny Liberation Tigers of Tamil Eelam do zoznamu podľa článku 2 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 2580/2001 z 27. decembra 2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu ⁽¹⁾ na obdobie od 23. júla 2007 do 11. mája 2009, najmä na základe rozhodnutí Rady z

— 29. mája 2006 (2006/379/ES) ⁽²⁾,

- 28. júna 2007 (2007/445/ES) ⁽³⁾,
- 20. decembra 2007 (2007/868/ES) ⁽⁴⁾,
- 15. júla 2008 (2008/583/ES) ⁽⁵⁾ a
- 26. januára 2009 (2009/62/ES) ⁽⁶⁾,

neplatné?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 344, s. 70; Mim. vyd. 18/001, s. 207

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady z 29. mája 2006, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2005/930/ES, Ú. v. EÚ L 144, s. 21

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady z 28. júna 2007, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušujú rozhodnutia 2006/379/ES a 2006/1008/ES, Ú. v. EÚ L 169, s. 58

⁽⁴⁾ Rozhodnutie Rady z 20. decembra 2007, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2007/445/ES, Ú. v. EÚ L 340, s. 100

⁽⁵⁾ Rozhodnutie Rady z 15. júla 2008, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2007/868/ES, Ú. v. EÚ L 188, s. 21

⁽⁶⁾ Rozhodnutie Rady z 26. januára 2009, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2008/583/ES, Ú. v. EÚ L 23, s. 25

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo (Španielsko) 6. januára 2016 – Banco Popular Español S.A. a PL Salvador, S.A.R.L./Maria Rita Giraldez Villar a Modesto Martínez Baz

(Vec C-7/16)

(2016/C 118/11)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Banco Popular Español S.A. a PL Salvador, S.A.R.L.

Žalovaní: Maria Rita Giraldez Villar a Modesto Martínez Baz

Prejudiciálne otázky

1. Má sa smernica Rady 93/13/EHS ⁽¹⁾ z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách s ohľadom na články 38 a 47 Charty základných práv Európskej únie ⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že im odporuje výklad ustanovenia vnútroštátneho právneho predpisu členského štátu, akým je článok 1535 španielskeho občianskeho zákonníka (Código Civil), podaný judikatúrou, ktorý obmedzuje uplatnenie tohto článku na určovaciu fázu až do vydania rozsudku a bráni jeho uplatneniu vo vykonávacej fáze po vydaní rozsudku alebo uplynutí lehoty bez predloženia vyjadrenia k žalobe, ak medzitým nedôjde k úplnému uspokojeniu pohľadávky veriteľa?
2. Bránia ustanovenia práva Európskej únie uvedené v prvej otázke ustanoveniu vnútroštátneho práva, akým je článok 1535 španielskeho občianskeho zákonníka, ktoré dovoľuje postúpenie spornej pohľadávky, ktorá sa týka na jednej strane podnikateľa a na druhej strane spotrebiteľa, na tretiu osobu bez toho, aby sa vyžadovalo hodnoverné upovedomenie tohto spotrebiteľa o samotnom postúpení, o jeho právnom základe alebo dôvode, a bez toho, aby sa musela (v každom prípade) uviesť a listinami preukázať presná cena, za akú bola pohľadávka odkúpená, so spresnením odpusteného dlhu alebo poskytnutej zľavy?

3. Má sa rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9. marca 1978 vo veci [106/77], *Simmenthal*⁽³⁾, vykladať v tom zmysle, že v záujme dosiahnutia cieľa smernice spomenutej v prvej otázke vnútroštátny súd s ohľadom na články 38 a 47 Charty základných práv Európskej únie nemôže uplatniť ustanovenia vnútroštátneho práva, ako je článok 1535 španielskeho občianskeho zákonníka, ktoré bránia výkonu práva na splatenie sporných pohľadávok v tom istom konaní, v ktorom sa vykonáva postúpená pohľadávka, pričom spotrebiteľ je povinný podať v prekluzívnej lehote 9 dní od oznámenia postúpenia návrh na začatie nového určovacieho konania proti novému majiteľovi postúpenej pohľadávky, aby ju mohol splatiť, a znášať s tým súvisiace náklady (advokát, právny zástupca, súdne poplatky, určenie príslušného súdu, ak postupník nemá bydlisko alebo sídlo v Španielsku...)?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 95, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 364, s. 1.

⁽³⁾ EU:C:1978:49.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 15. januára 2016
– Wolfram Bechtel a Marie-Laure Bechtel/Finanzamt Offenburg**

(Vec C-20/16)

(2016/C 118/12)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Wolfram Bechtel a Marie-Laure Bechtel

Žalovaný: Finanzamt Offenburg

Prejudiciálne otázky

1. Bráni článok 39 ZES (teraz článok 45 ZFEÚ) takému ustanoveniu nemeckej právnej úpravy, podľa ktorého príspevky na francúzske dôchodkové a zdravotné poistenie, pokiaľ ide o pracovníka, ktorý býva v Nemecku a pracuje pre verejnú správu Francúzskej republiky, na rozdiel od porovnateľných príspevkov na nemecké sociálne poistenie platených pracovníkom pracujúcim v Nemecku, neznižujú vymeriavací základ dane z príjmov, keď sa podľa Zmluvy medzi Nemeckom a Francúzskom o zamedzení dvojitého zdanenia mzda nesmie v Nemecku zdaňovať a vedie iba k zvýšeniu daňovej sadzby, ktorá sa má uplatniť na ďalšie príjmy?
2. Treba na prvú prejudiciálnu otázku odpovedať kladne aj vtedy, keď sporné príspevky na poistenie v rámci zdanenia mzdy Francúzska republika – presným alebo paušálnym spôsobom –
 - a) zohľadnila na účely zníženia dane alebo
 - b) síce ich mohla zohľadniť na účely zníženia dane, ale v tomto zmysle sa neuplatnili, a preto sa nezohľadnili?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) 15. januára – Euro Tyre BV/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Vec C-21/16)

(2016/C 118/13)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Euro Tyre BV

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 131 a článok 138 ods. 1 smernice 2006/112 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že v súvislosti s dodaním tovaru v rámci Spoločenstva bránia tomu, aby daňová správa členského štátu odoprela oslobodenie od DPH prevodcovi tovaru s bydliskom alebo sídlom v tomto členskom štáte z dôvodu, že nadobúdateľ s bydliskom alebo sídlom v inom členskom štáte nie je zaregistrovaný vo VIES ⁽²⁾ ani sa na neho v tejto krajine nevzťahuje režim zdanenia nadobudnutia tovaru v rámci Spoločenstva, aj keď v čase prevodu má pridelené platné identifikačné číslo pre DPH v tomto inom členskom štáte, ktoré bolo použité vo faktúrach týkajúcich sa transakcií, ak sú splnené kumulatívne hmotnoprávne podmienky dodania tovaru v rámci Spoločenstva, teda ak bolo na nadobúdateľa prevedené právo disponovať tovarom ako vlastník a ak dodávateľ preukáže, že tovar bol odoslaný alebo prepravený do iného členského štátu a že na základe takého odoslania alebo prepravy tento tovar fyzicky opustil územie členského štátu odoslania alebo začatia prepravy a je určený nadobúdateľovi, ktorý je zdaniteľnou osobou, alebo právnickej osobe, ktorá koná ako taká, v inom členskom štáte, než je členský štát odoslania alebo začatia prepravy tovaru?
2. Bráni zásada proporcionality tomu, aby sa článok 138 ods. 1 smernice 2006/112 vykladal v tom zmysle, že oslobodenie od dane treba odoprieť v prípade, keď prevodca s bydliskom alebo sídlom v členskom štáte vie o tom, že nadobúdateľ s bydliskom alebo sídlom v inom členskom štáte síce má v tomto inom členskom štáte pridelené platné identifikačné číslo pre DPH, no nie je zaregistrovaný vo VIES a v tejto krajine sa na neho ani nevzťahuje režim zdanenia nadobudnutia tovaru v rámci Spoločenstva, ale očakáva, že bude zaregistrovaný ako hospodársky subjekt v rámci Spoločenstva so spätnou účinnosťou?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1)

⁽²⁾ VAT Information Exchange System

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București (Rumunsko) 15. januára 2016 – Fondul Proprietatea SA/SC Hidroelectrica SA

(Vec C-22/16)

(2016/C 118/14)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul București

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Fondul Proprietatea SA

Žalovaná: SC Hidroelectrica SA

Prejudiciálne otázky

1. Je podľa článku 107 ZFEÚ účasť rumunskej obchodnej spoločnosti vo vlastníctve štátu na základnom imaní zmiešanej spoločnosti (rumunsko-tureckej) rovnocenná so štátnou pomocou, ktorá podlieha oznamovacej povinnosti podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ?

Predstavuje táto investícia selektívne poskytnutie verejných prostriedkov a môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi Európskej únie?

2. Možno usúdiť, že uvedená účasť spoločnosti vo vlastníctve štátu, výrobcu elektrickej energie, je v rozpore so zásadou oddelenia prenosových sústav a prevádzkovateľov prenosových sústav podľa článku 9 smernice 2009/72/ES o pravidlách prijatých pre vnútorný trh s elektrinou ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, s. 55).

Žaloba podaná 26. januára 2016 – Európska komisia/Fínska republika

(Vec C-42/16)

(2016/C 118/15)

Jazyk konania: fínčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J. Hottiaux a I. Koskinen)

Žalovaná: Fínska republika

Návrhy žalobkyne

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor určil, že

— Fínska republika si tým, že vystavovala duplikáty vodičských preukazov, ktorých doba platnosti uplynie 18. januára 2033, a tým, že sa nepripojila k sieti vodičských preukazov EÚ, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 1 a článku 7 ods. 2 resp. z článku 7 ods. 5 smernice Európskeho Parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 ⁽¹⁾ o vodičských preukazoch,

— Fínska republika je povinná nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Jedným z hlavných cieľov smernice 2006/126/ES je zvýšenie bezpečnosti vodičských preukazov. Uplatnením lehôt stanovených v smernici možno tento cieľ uskutočniť a pri vystavovaní vodičských preukazov možno uplatniť najnovšie opatrenia na zabránenie falzifikátom a na dosiahnutie cieľov smernice spočívajúcich v bezpečnosti cestnej premávky. Článok 1 smernice 2006/126/ES stanovuje zavedenie národného vodičského preukazu podľa vzoru Spoločenstva stanoveného v prílohe I. Článok 7 ods. 1 smernice upravuje požiadavky kladené na vodičské preukazy a článok 7 ods. 2 stanovuje dobu platnosti vodičských preukazov vydaných po 19. januári 2013. Vo Fínsku môže byť doba platnosti duplikátov vodičských preukazov vystavených po 19. januári 2013 omnoho dlhšia ako stanovuje článok 7 ods. 2 písm. a) a b) smernice 2006/126/ES.

Podľa článku 7 ods. 5 písm. d) smernice 2006/126/ES musia členské štáty využívať sieť vodičských preukazov EÚ po jej uvedení do prevádzky. Sieť vodičských preukazov EÚ (RESPER) bola založená a uvedená do prevádzky 19. januára 2013. Keďže sa Fínsko nepripojilo k sieti vodičských preukazov EÚ (RESPER), nemožno v nej overiť, či boli splnené podmienky vydania vodičského preukazu. Ostatné členské štáty nemôžu spoločne s Fínskom overiť splnenie podmienok vydania vodičského preukazu a prostredníctvom tejto siete si s Fínskom nemôžu vymieňať informácie. K výmene informácií podľa článku 15 smernice 2006/126/ES s Fínskom teda nemôže dôjsť prostredníctvom siete vodičských preukazov EÚ.

(¹) Ú. v. EÚ L 403, s. 18.

Žaloba podaná 1. februára 2016 – Európska komisia/Spolková republika Nemecko

(Vec C-58/16)

(2016/C 118/16)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: W. Mölls a L. Nicolae, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Návrhy žalobkyne

- Spolková republika Nemecko si tým, že vo vzťahu k všetkým prístavom v Severnom Porýní-Vestfálsku nezabezpečila, aby sa stanovili hranice prístavu, vyvinuli hodnotenia a plány bezpečnosti prístavu, ako aj schválil bezpečnostný dôstojník prístavu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 2 ods. 3, článkov 6, 7 a 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/65/ES (¹) z 26. októbra 2005 o zvýšení bezpečnosti prístavov.
- Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa článku 6 smernice 2005/65/ES musia členské štáty zabezpečiť, aby sa vykonávali a schválili hodnotenia bezpečnosti prístavu pre všetky prístavy, na ktoré sa vzťahuje táto smernica. Tieto hodnotenia bezpečnosti musia podľa prílohy I smernice zahŕňať identifikáciu všetkých oblastí relevantných z hľadiska bezpečnosti prístavu, do ktorej patrí aj stanovenie hraníc prístavu.

Podľa článku 2 ods. 3 členské štáty vymedzia na účely tejto smernice hranice každého prístavu, pričom vhodne zväžia informácie získané z hodnotenia bezpečnosti prístavu. Odsek 4 upravuje prípad, v ktorom hranice prístavného zariadenia efektívne pokrývajú prístav v zmysle nariadenia (ES) č. 725/2004 (²).

Z inšpekcie vykonanej v roku 2013 vyplynulo, že prinajmenšom v 11 prístavoch v Severnom Porýní-Vestfálsku, na ktoré sa vzťahuje smernica 2006/65/ES, neexistujú hodnotenia bezpečnosti. Z ďalšej výmeny písomností vyplýva, že táto situácia sa dosiaľ nezmenila.

V minimálne rovnakom rozsahu neboli ani stanovené hranice prístavu, pretože tie, ako bolo uvedené vyššie, sa stanovujú na základe hodnotenia bezpečnosti.

Preto je zrejmé, že Nemecko riadne neuplatnilo článok 2 ods. 3 a článok 6 smernice 2005/65/ES.

Podľa článku 7 smernice 2005/65/ES musia členské štáty zabezpečiť, aby sa pre každý prístav, na ktorý sa vzťahuje táto smernica, vyvinul bezpečnostný plán, ktorý príslušný členský štát schváli.

Nemecké orgány v liste z 21. augusta 2013 priznali, že v prípade 11 prístavoch v Severnom Porýní-Vestfálsku, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, neexistujú bezpečnostné plány. Z ďalšej výmeny písomností vyplýva, že táto situácia sa dosiaľ nezmenila.

Preto je zrejmé, že Nemecko riadne neuplatnilo článok 7 smernice 2005/65/ES.

Podľa článku 9 smernice 2005/65/ES sa pre každý prístav, na ktorý sa vzťahuje táto smernica, schváli bezpečnostný dôstojník prístavu.

Nemecké orgány v liste z 21. augusta 2013 priznali, že vo viacerých prístavoch v Severnom Porýní-Vestfálsku, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, nebol schválený bezpečnostný dôstojník prístavu. Z ďalšej výmeny písomností vyplýva, že táto situácia sa dosiaľ nezmenila.

Preto je zrejmé, že Nemecko riadne neuplatnilo článok 9 smernice 2005/65/ES.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 310, s. 28.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 129, s. 6; Mim. vyd. 07/008, s. 74.

Odvolanie podané 5. februára 2016: Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelazpi, S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 26. novembra 2015 vo veci T-462/13, Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelazpi/Komisia

(Vec C-66/16 P)

(2016/C 118/17)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolatelia: Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelazpi, S.A. (v zastúpení: J. L. Buendía Sierra a A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia a SES Astra

Návrhy odvolateľov

Odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 26. novembra 2015,
- s konečnou platnosťou rozhodol o návrhu na zrušenie a zrušil rozhodnutie Komisie z 19. júna 2013 ⁽¹⁾,
- zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnutým rozsudkom bolo potvrdené rozhodnutie Komisie o štátnej pomoci týkajúcej sa rôznych opatrení prijatých španielskymi štátnymi orgánmi s cieľom zabezpečiť, aby signál digitálneho terestriálneho televízneho vysielania (DTT) bol prenášaný do vzdialených oblastí, v ktorých žije menej ako 2,5 % obyvateľstva. Komisia v tomto rozhodnutí uznala, že z materiálneho hľadiska trh uvedenú službu nezabezpečí, ak štát nezakročí. Napriek tomu odmieta, že by šlo o služby všeobecného hospodárskeho záujmu (SVHZ) a tvrdí, že z formálneho hľadiska tieto služby neboli verejnými orgánmi „jasne“ definované a zverené. Takisto uvádza, že v každom prípade verejné orgány nie sú pri organizovaní SVHZ oprávnené vybrať si určitú technológiu.

Prvý a jediný odvolací dôvod: Nesprávne právne posúdenie v súvislosti s výkladom článkov 14, 106 ods. 2 a 107 ods. 1 ZFEÚ a Protokolu č. 26 ZFEÚ o službách všeobecného záujmu a Protokolu č. 29 ZFEÚ o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch

V odvolaní sa konkrétne poukazuje na to, že napadnutý rozsudok má tieto vady:

- jasne prekračuje hranice „zjavne nesprávneho posúdenia“ pri skúmaní rozličných aktov verejných orgánov definujúcich a zverujúcich SVHZ,
- neoprávnene obmedzuje „širokú mieru voľnej úvahy“ členských štátov, ktorá sa uplatňuje tak pri definovaní ako aj pri „organizovaní“ SVHZ a zahŕňa preto voľbu podmienok poskytovania SVHZ a voľbu určitej technológie a to bez ohľadu na to, či sa tieto voľby nachádzajú v definujúcom akte alebo v samostatnom akte,
- nesprávne analyzuje uplatniteľné španielske právo,
- neuznáva, že „definovanie“ SVHZ a „zverenie“ SVHZ vo vzťahu k jednému alebo viacerým podnikom sa môže uskutočniť v rozličných aktoch,
- neuznáva, že „definovanie“ SVHZ a „zverenie“ SVHZ nevyžadujú použitie konkrétnej formuly alebo konkrétneho výrazu, ale materiálnu a funkčnú analýzu,
- odmieta uplatniteľnosť Protokolu 29 o systéme verejnoprávneho vysielania ZFEÚ a Zmluvy o EÚ.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2014/489/EÚ z 19. júna 2013 o štátnej pomoci SA. 28599 [C 23/10 (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnutej Španielskym kráľovstvom na rozvoj digitálneho terestriálneho televízneho vysielania vo vzdialených a menej urbanizovaných oblastiach (okrem autonómneho spoločenstva Kastília-La Mancha) (Ú. v. EÚ L 217, s. 52).

Odvolanie podané 5. februára 2016: Comunidad Autónoma de Cataluña a el Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 26. novembra 2015 vo veci T-465/13, Comunidad Autónoma de Cataluña a CTTI/Komisia

(Vec C-67/16 P)

(2016/C 118/18)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolatelia: Comunidad Autónoma de Cataluña a Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) (v zastúpení: J. L. Buendía Sierra a A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia a SES Astra

Návrhy odvolateľov

Odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 26. novembra 2015,
- s konečnou platnosťou rozhodol o návrhu na zrušenie a zrušil rozhodnutie Komisie z 19. júna 2013 ⁽¹⁾,
- zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Odvolyacie dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnutým rozsudkom bolo potvrdené rozhodnutie Komisie o štátnej pomoci týkajúcej sa rôznych opatrení prijatých španielskymi štátnymi orgánmi s cieľom zabezpečiť, aby signál digitálneho terestriálneho televízneho vysielania (DTT) bol prenášaný do vzdialených oblastí, v ktorých žije menej ako 2,5 % obyvateľstva. Komisia v tomto rozhodnutí uznala, že z materiálneho hľadiska trh uvedenú službu nezabezpečí, ak štát nezakročí. Napriek tomu odmieta, že by šlo o služby všeobecného hospodárskeho záujmu (SVHZ) a tvrdí, že z formálneho hľadiska tieto služby neboli verejnými orgánmi „jasne“ definované a zverené. Takisto uvádza, že v každom prípade verejné orgány nie sú pri organizovaní SVHZ oprávnené vybrať si určitú technológiu.

Prvý a jediný odvolací dôvod: Nesprávne právne posúdenie v súvislosti s výkladom článkov 14, 106 ods. 2 a 107 ods. 1 ZFEÚ a Protokolu č. 26 ZFEÚ o službách všeobecného záujmu a Protokolu č. 29 ZFEÚ o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch

Ú odvolaní sa konkrétne poukazuje na to, že napadnutý rozsudok má tieto vady:

- jasne prekračuje hranice „zjavne nesprávneho posúdenia“ pri skúmaní rozličných aktov verejných orgánov definujúcich a zverujúcich SVHZ,
- neoprávnenne obmedzuje „širokú mieru voľnej úvahy“ členských štátov, ktorá sa uplatňuje tak pri definovaní ako aj pri „organizovaní“ SVHZ a zahŕňa preto voľbu podmienok poskytovania SVHZ a voľbu určitej technológie a to bez ohľadu na to, či sa tieto voľby nachádzajú v definujúcom akte alebo v samostatnom akte,
- nesprávne analyzuje uplatniteľné španielske právo,
- neuznáva, že „definovanie“ SVHZ a „zverenie“ SVHZ vo vzťahu k jednému alebo viacerým podnikom sa môže uskutočniť v rozličných aktoch,
- neuznáva, že „definovanie“ SVHZ a „zverenie“ SVHZ nevyžadujú použitie konkrétnej formuly alebo konkrétneho výrazu, ale materiálnu a funkčnú analýzu,
- odmieta uplatniteľnosť Protokolu 29 o systéme verejnoprávneho vysielania ZFEÚ a Zmluvy o EÚ.

(¹) Rozhodnutie Komisie 2014/489/EÚ z 19. júna 2013 o štátnej pomoci SA. 28599 [C 23/10 (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnutej Španielskym kráľovstvom na rozvoj digitálneho terestriálneho televízneho vysielania vo vzdialených a menej urbanizovaných oblastiach (okrem autonómneho spoločenstva Kastília-La Mancha) (Ú. v. EÚ L 217, s. 52).

Odvolyanie podané 5. februára 2016: Navarra de Servicios y Tecnologías, S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 26. novembra 2015 vo veci T-487/13, Navarra de Servicios y Tecnologías/Komisia

(Vec C-68/16 P)

(2016/C 118/19)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolyateľka: Navarra de Servicios y Tecnologías, S.A. (v zastúpení: J. L. Buendía Sierra a A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia a SES Astra

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 26. novembra 2015,
- s konečnou platnosťou rozhodol o návrhu na zrušenie a zrušil rozhodnutie Komisie z 19. júna 2013 ⁽¹⁾,
- zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnutým rozsudkom bolo potvrdené rozhodnutie Komisie o štátnej pomoci týkajúcej sa rôznych opatrení prijatých španielskymi štátnymi orgánmi s cieľom zabezpečiť, aby signál digitálneho terestriálneho televízneho vysielania (DTT) bol prenášaný do vzdialených oblastí, v ktorých žije menej ako 2,5 % obyvateľstva. Komisia v tomto rozhodnutí uznala, že z materiálneho hľadiska trh uvedenú službu nezabezpečí, ak štát nezakročí. Napriek tomu odmieta, že by šlo o služby všeobecného hospodárskeho záujmu (SVHZ) a tvrdí, že z formálneho hľadiska tieto služby neboli verejnými orgánmi „jasne“ definované a zverené. Takisto uvádza, že v každom prípade verejné orgány nie sú pri organizovaní SVHZ oprávnené vybrať si určitú technológiu.

Prvý a jediný odvolací dôvod: Nesprávne právne posúdenie v súvislosti s výkladom článkov 14, 106 ods. 2 a 107 ods. 1 ZFEÚ a Protokolu č. 26 ZFEÚ o službách všeobecného záujmu a Protokolu č. 29 ZFEÚ o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch

V odvolaní sa konkrétne poukazuje na to, že napadnutý rozsudok má tieto vady:

- jasne prekračuje hranice „zjavne nesprávneho posúdenia“ pri skúmaní rozličných aktov verejných orgánov definujúcich a zverujúcich SVHZ,
- neoprávnenne obmedzuje „širokú mieru voľnej úvahy“ členských štátov, ktorá sa uplatňuje tak pri definovaní ako aj pri „organizovaní“ SVHZ a zahŕňa preto voľbu podmienok poskytovania SVHZ a voľbu určitej technológie a to bez ohľadu na to, či sa tieto voľby nachádzajú v definujúcom akte alebo v samostatnom akte,
- nesprávne analyzuje uplatniteľné španielske právo,
- neuznáva, že „definovanie“ SVHZ a „zverenie“ SVHZ vo vzťahu k jednému alebo viacerým podnikom sa môže uskutočniť v rozličných aktoch,
- neuznáva, že „definovanie“ SVHZ a „zverenie“ SVHZ nevyžadujú použitie konkrétnej formuly alebo konkrétneho výrazu, ale materiálnu a funkčnú analýzu,
- odmieta uplatniteľnosť Protokolu 29 o systéme verejnoprávneho vysielania ZFEÚ a Zmluvy o EÚ.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2014/489/EÚ z 19. júna 2013 o štátnej pomoci SA. 28599 [C 23/10 (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnutej Španielskym kráľovstvom na rozvoj digitálneho terestriálneho televízneho vysielania vo vzdialených a menej urbanizovaných oblastiach (okrem autonómneho spoločenstva Kastília-La Mancha) (Ú. v. EÚ L 217, s. 52).

Odvolanie podané 5. februára 2016: Cellnex Telecom S.A. a Retevisión I, S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 26. novembra 2015 vo veci T-541/13, Abertis Telecom S. A. a Retevisión I/Komisia

(Vec C-69/16 P)

(2016/C 118/20)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľky: Cellnex Telecom S.A., predtým Abertis Telecom S.A. a Retevisión I, S.A. (v zastúpení: J. L. Buendía Sierra a A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia a SES Astra

Návrhy odvolateľkyní

Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 26. novembra 2015,
- s konečnou platnosťou rozhodol o návrhu na zrušenie a zrušil rozhodnutie Komisie z 19. júna 2013 ⁽¹⁾,
- zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnutým rozsudkom bolo potvrdené rozhodnutie Komisie o štátnej pomoci týkajúcej sa rôznych opatrení prijatých španielskymi štátnymi orgánmi s cieľom zabezpečiť, aby signál digitálneho terestriálneho televízneho vysielania (DTT) bol prenášaný do vzdialených oblastí, v ktorých žije menej ako 2,5 % obyvateľstva. Komisia v tomto rozhodnutí uznala, že z materiálneho hľadiska trh uvedenú službu nezabezpečí, ak štát nezakročí. Napriek tomu odmieta, že by šlo o služby všeobecného hospodárskeho záujmu (SVHZ) a tvrdí, že z formálneho hľadiska tieto služby neboli verejnými orgánmi „jasne“ definované a zverené. Takisto uvádza, že v každom prípade verejné orgány nie sú pri organizovaní SVHZ oprávnené vybrať si určitú technológiu.

Prvý a jediný odvolací dôvod: Nesprávne právne posúdenie v súvislosti s výkladom článkov 14, 106 ods. 2 a 107 ods. 1 ZFEÚ a Protokolu č. 26 ZFEÚ o službách všeobecného záujmu a Protokolu č. 29 ZFEÚ o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch

V odvolaní sa konkrétne poukazuje na to, že napadnutý rozsudok má tieto vady:

- jasne prekračuje hranice „zjavne nesprávneho posúdenia“ pri skúmaní rozličných aktov verejných orgánov definujúcich a zverujúcich SVHZ,
- neoprávnenne obmedzuje „širokú mieru voľnej úvahy“ členských štátov, ktorá sa uplatňuje tak pri definovaní ako aj pri „organizovaní“ SVHZ a zahŕňa preto voľbu podmienok poskytovania SVHZ a voľbu určitej technológie a to bez ohľadu na to, či sa tieto voľby nachádzajú v definujúcom akte alebo v samostatnom akte,
- nesprávne analyzuje uplatniteľné španielske právo,
- neuznáva, že „definovanie“ SVHZ a „zverenie“ SVHZ vo vzťahu k jednému alebo viacerým podnikom sa môže uskutočniť v rozličných aktoch,
- neuznáva, že „definovanie“ SVHZ a „zverenie“ SVHZ nevyžadujú použitie konkrétnej formuly alebo konkrétneho výrazu, ale materiálnu a funkčnú analýzu,
- odmieta uplatniteľnosť Protokolu 29 o systéme verejnoprávneho vysielania ZFEÚ a Zmluvy o EÚ.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2014/489/EÚ z 19. júna 2013 o štátnej pomoci SA. 28599 [C 23/10 (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnutej Španielskym kráľovstvom na rozvoj digitálneho terestriálneho televízneho vysielania vo vzdialených a menej urbanizovaných oblastiach (okrem autonómneho spoločenstva Kastília-La Mancha) (Ú. v. EÚ L 217, s. 52).

Odvolanie podané 5. februára 2016: Comunidad Autónoma de Galicia a Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 26. novembra 2015 v spojených veciach T-463/13 a T-464/13, Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal/Komisia

(Vec C-70/16 P)

(2016/C 118/21)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolaťky: Comunidad Autónoma de Galicia a Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) (v zastúpení: F. J. García Martínez a B. Pérez Conde, abogados)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia a SES Astra

Návrhy odvolateľiek

Odvolaťky navrhujú, aby Súdny dvor:

- vyhlásil uvedené odvolacie dôvody za prípustné a dôvodné,
- zrušil rozsudok z 26. novembra 2015, Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal/Komisia, T-463/13 a T-464/13,
- s konečnou platnosťou rozhodol o žalobe o neplatnosť a vyhovel návrhom žalobkyne v konaní na prvom stupni v rozsahu, v akom sa týkajú rozhodnutia Komisie z 19. júna 2013 týkajúceho sa štátnej pomoci č. SA.28599 [C23/2010 (ex NN36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnutej Španielskym kráľovstvom na rozvoj digitálneho terestriálneho televízneho vysielania vo vzdialených a menej urbanizovaných oblastiach (okrem autonómneho spoločenstva Kastília-La-Mancha) ⁽¹⁾,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania vzniknutých v odvolacom konaní.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod: nesprávne právne posúdenie spočívajúce v nesúlade výroku napadnutého rozsudku v súvislosti s konštatovaním pochybení obsiahnutých v spornom rozhodnutí, ktoré sú uvedené vo štvrtom žalobnom dôvode a na základe ktorých je Retegal výslovne kvalifikovaná ako priamy príjemca neoprávnenej štátnej pomoci a suma, ktorá sa má vrátiť, je znásobená.

Týmto odvolacím dôvodom odvolateľky dôrazne poukazujú na zjavné nesprávne posúdenie, ku ktorému došlo v napadnutom rozsudku, ktorý jednak vo výroku neurčuje, že sporné rozhodnutie obsahuje nesprávne posúdenia (odôvodnenia 193 a 194 rozhodnutia), uvedené v žalobe v súvislosti s osobitným postavením Galície, a jednak výslovne kvalifikuje Retegal ako priameho príjemcu neoprávnenej štátnej pomoci a znásobuje sumu, ktorá sa má vrátiť. Hoci napadnutý rozsudok (bod 153) zrušuje právne záväzný charakter tejto kvalifikácie Retegalu ako hlavného príjemcu štátnej pomoci (bod 193) a nesprávnu kvalifikáciu sumy (bod 194), ktorej vrátenie je povinné (výrok) podľa sporného rozhodnutia, čo potvrdzujú odvolateľky, Všeobecný súd toto výslovne konštatovanie nepreberá vo výroku, hoci podaná žaloba sa týkala zrušenia týchto nesprávnych konštatovaní obsiahnutých v spornom rozhodnutí, ktoré boli správne a účinne vyhlásené za právne nezáväzné. Z dôvodu vnútornej koherencie medzi právnymi dôvodmi a výrokom treba sčasti vyhovieť odvolaniu z logického dôvodu spočívajúceho v právnej istote (aby sa predišlo vnútorným konfliktom v súvislosti s výkladom rozsahu sporného rozhodnutia vo fáze vrátenia sumy, tak ako v prejednávanej veci).

Druhý odvolací dôvod: nesprávne právne posúdenie týkajúce sa porušenia článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ktoré sa zakladá na skutočnosti, že napadnutý rozsudok určuje, že podmienky požadované na kvalifikáciu predmetnej činnosti ako štátnej pomoci boli splnené.

Odvolateľky sa týmto odvolacím dôvodom domáhajú zrušenia rozsudku z dôvodu, že z právneho hľadiska obsahuje nesprávne posúdenie spočívajúce v tom, že preskúmanie Všeobecným súdom nie je v súlade s kritériami stanovenými judikatúrou na zistenie toho, či sú všetky podmienky požadované na kvalifikáciu zásahu verejných orgánov Galície ako štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ splnené. Hoci Komisia počas konania pripustila, že nedisponovala dostatočnými, spoľahlivými a úplnými informáciami v súvislosti s osobitným postavením Galície, čím potvrdila nesprávne posúdenie, na ktoré poukázali odvolateľky v žalobe, napadnutým rozsudkom je nesprávne rozhodnuté, že predmetné konanie Galície nesúvisí s výkonom právomoci verejnej moci (zásah verejných orgánov potrebný v prípade konštatovania zlyhania trhu v oblasti II, aby sa zabezpečilo, že občania budú môcť naďalej prijímať televízny signál po tom, čo im zanikne analógové televízne vysielanie), ale že komerčnej povahy. Všeobecný súd dospel k tomuto záveru preto, lebo nepreskúmal vecnú správnosť okolností uvedených Komisiou, najmä skutočnosť, že digitálna sieť obecných úradov nemôže byť využívaná na komerčné účely. Všeobecný súd tiež nesprávne posúdil, keď potvrdil domnienku Komisie, podľa ktorej bolo možné „poskytnúť iné služby“ odlišné od „služby prostredníctvom platformy DTT“ cez prenosovú infraštruktúru patriacej obecnému úradu a to napriek skutočnosti, že takáto domnienka o využívaní na komerčné účely je z vecného a právneho hľadiska nemožná.

Ak by Všeobecný súd vykonal úplne preskúmanie konkrétnych skutočností sporu za podmienok požadovaných uvedenou judikatúrou, nedospel by k takémuto konštatovaniu, pretože digitálna infraštruktúra po zásahu daných verejných orgánov Galície nemohla byť využívaná na komerčné účely z dôvodu svojich technických parametrov (jednoduchý prijímač a kazeta), úrovne vybavenia (len vybavenie DTT) a uplatniteľného právneho režimu (vnútroštátny predpis, ktorý umožňuje len orgánom územnej správy poskytovať služby prenosu signálu digitálnej televízie bez ekonomickej protihodnoty), takže nebolo možné konštatovať, že opatrenie spadá do pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

Tretí odvolací dôvod: nesprávne právne posúdenie spočívajúce v porušení povinnosti odôvodniť rozsudky (článok 36 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článok 81 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu) a článku 107 ods. 1 ZFEÚ, pretože napadnutý rozsudok nesprávne posudzuje selektívnu povahu pomoci

Týmto odvolacím dôvodom odvolateľky dôrazne poukazujú na skutočnosť, že napadnutý rozsudok (bod 85), pokiaľ ide o selektívnu povahu prisúdenú dotknutému opatreniu, rovnako ako sporné rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené a obsahuje nesprávne posúdenie (odôvodnenie 113), keďže bez preskúmania pochybenia a nesprávnosti vytýkaných v žalobe, ani bez poskytnutia odpovede na tieto výhrady, Všeobecný súd len potvrdzuje, postavenie Komisie v tejto otázke bez toho, aby jasne a jednoznačne vyjadril svoje dôvody, pričom si nielenže nesplnil svoju povinnosť odôvodnenia rozsudkov, ale aj nepreskúmal porovnanie potrebné na posúdenie toho, či pomoc je alebo nie je selektívnej povahy. Hoci Všeobecný súd vykonal toto povinné preskúmanie, konštatoval, že situácia obecných úradov v oblasti II v Galícii a ostatných „podnikov využívajúcich iné technológie“, akým je ďalší účastník konania, nemôžu byť vôbec porovnateľné, či už z faktického alebo právneho hľadiska, pretože tieto ostatné „podniky“ neposkytujú (za podmienok stanovených vnútroštátnou právnou úpravou „bez ekonomickej protihodnoty“) služby spočívajúce v prenose signálu digitálnej televízie občanom, ktorí bývajú v oblasti II v Galícii, a neboli ani nútené tak urobiť, ani nemali v úmysle tak urobiť.

Štvrtý odvolací dôvod: nesprávne právne posúdenie týkajúce sa výkladu článku 14 a 106 ods. 2 ZFEÚ, Protokolu 26 o službách všeobecného záujmu ZFEÚ a judikatúry vzťahujúcej sa na túto oblasť

Tento odvolací dôvod má tri časti, ktoré poukazujú na porušenie článku 14 a článku 106 ods. 2 ZFEÚ, Protokolu 26 o službách verejného záujmu ZFEÚ a judikatúry vzťahujúcej sa na túto oblasť v rozsahu, v akom Všeobecný súd uviedol v napadnutom rozsudku nesprávny výklad ustanovení Zmluvy o službe všeobecného hospodárskeho záujmu. Prvá časť sa zakladá na skutočnosti, že napadnutým rozsudkom bola porušená diskrečná právomoc, ktorou disponujú členské štáty na definovanie služby všeobecného hospodárskeho záujmu, keďže uvádza výklad, ktorý v danom prípade nezohľadňuje a zbavuje obsahu túto diskrečnú právomoc. Oficiálny akt oprávňujúci na zásah dotknutých verejných orgánov obsahuje jasnú a presnú definíciu úlohu služby vo verejnom záujme a spĺňa všetky podmienky stanovené judikatúrou, na základe čoho možno tvrdiť, že ide o definíciu služby všeobecného hospodárskeho záujmu vykonanej platným spôsobom. Druhá časť zdôrazňuje skutočnosť, že napadnutý rozsudok neposudzuje existenciu zjavného nesprávneho posúdenia v definícii služby vo verejnom záujme a nekonštatuje, že definícia, ktorú dali verejné orgány, bola zjavne nesprávna, hoci Všeobecný súd konštatoval, že jasne ide o činnosť, ktorú z vecného hľadiska možno jednoznačne kvalifikovať ako službu všeobecného hospodárskeho záujmu. Treťou časťou odvolateľky poukazujú na nesprávne právne posúdenie, ktorého sa dopustil Všeobecný súd, keď podal nesprávny výklad vnútroštátnych právnych noriem, na základe čoho dospel k záveru, že neexistuje jasná a presná definícia služby všeobecného hospodárskeho záujmu spĺňajúca podmienky rozsudku Altmark⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie z 19. júna 2013 o štátnej pomoci SA.28599 [(C 23/10) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnutej Španielskym kráľovstvom na rozvoj digitálneho terestriálneho televízneho vysielania vo vzdialených a menej urbanizovaných oblastiach (okrem autonómneho spoločenstva Kastília-La-Mancha) (Ú. v. EÚ L 217, s. 52).

⁽²⁾ Rozsudok z 23. júla 2015, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415).

Odvolanie podané 12. februára 2016: Španielske kráľovstvo proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 26. novembra 2015 vo veci T-461/13, Španielsko/Komisia

(Vec C-81/16 P)

(2016/C 118/22)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: A. Rubio González, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľa

- vyhovieť odvolaniu a zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 26. novembra 2015 vo veci T-461/13, Španielske kráľovstvo proti Komisii,
- zrušiť rozhodnutie Komisie 2014/489/EÚ⁽¹⁾ z 19. júna 2013 o štátnej pomoci SA. 28599 (C 23/10) (ex NN 36/10, ex CP 163/09) poskytnutej Španielskym kráľovstvom na rozvoj digitálneho terestriálneho televízneho vysielania vo vzdialených a menej urbanizovaných oblastiach (okrem autonómneho spoločenstva Kastília-La-Mancha),
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Nesprávne právne posúdenie v súvislosti s kontrolou, pokiaľ ide o definíciu a uplatňovanie pojmu služby všeobecného hospodárskeho záujmu. Pokiaľ ide o prvé kritérium v rozsudku Altmark⁽²⁾, Všeobecný súd odmietol overiť, či Komisia preskúmala všetky elementy relevantné pre posúdenie definície pojmu služba vo verejnom záujme. Všeobecný súd rovnako neoveril ani to, či Komisia preskúmala všetky elementy relevantné pre posúdenie štvrtého kritéria z rozsudku Altmark. V dôsledku toho odoprel členskému štátu diskrečnú právomoc, ktorá mu prislúcha pri úprave služby vo verejnom záujme.

Nesprávne právne posúdenie v súvislosti s právnou kontrolou zlučiteľnosti pomoci. Všeobecný súd v prvom rade neskúmal správnosť skutočností, z ktorých Komisia vo svojich analýzach vychádzala. Rozsudok sa takisto nevenoval skúmaniu spoľahlivosti, koherencie a relevantnosti údajov použitých Komisiou. Napokon Všeobecný súd neskúmal, či závery Komisie sú správne.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 217, s. 52.

⁽²⁾ EU:C:2003:415.

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 26. februára 2016 – Šumelj a i./Komisia

(Spojené veci T-546/13, T-108/14 a T-109/14) ⁽¹⁾

(„Mimozmluvná zodpovednosť — Pristúpenie Chorvátska k Únii — Zrušenie vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa vytvorenia povolania súdneho vykonávateľa pred pristúpením — Škoda, ktorú utrpeli osoby, ktoré boli predtým vymenované za súdnych vykonávateľov — Neprijatie opatrení na splnenie záväzkov súvisiacich s pristúpením Komisiou — Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom — Článok 36 aktu o pristúpení“)

(2016/C 118/23)

Jazyk konania: chorvátčina

Účastníci konania

Žalobcovia: Ante Šumelj (Záhreb, Chorvátsko), Dubravka Bašljan (Záhreb), Đurđica Crnčević (Sv. Ivan Zeline, Chorvátsko), Miroslav Lovreković (Križevaci, Chorvátsko) (vec T-546/13); Drago Burazer (Záhreb), Nikolina Nežić (Záhreb), Blaženka Bošnjak (Sv. Ivan Zeline), Bosiljka Grbašić (Križevaci, Chorvátsko), Tea Tončić (Pula, Chorvátsko), Milica Bjelić (Dubrovnik, Chorvátsko), Marijana Kruhoberec (Varaždin, Chorvátsko) (vec T-108/14); Davor Škugor (Sisak, Chorvátsko), Ivan Gerometa (Vrsar, Chorvátsko), Kristina Samardžić (Split, Chorvátsko), Sandra Cindrić (Karlovac, Chorvátsko), Sunčica Gložinić (Varaždin), Tomislav Polić (Kaštel Novi, Chorvátsko) a Vlatka Pižeta (Varaždin) (vec T-109/14) (v zastúpení: M. Krmek, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: K. Ćutuk a G. Wils, ako aj vo veciach T-546/13 a T-108/14 S. Ječmenica, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba o náhradu škody smerujúca k náprave ujmy, ktorú žalobcovia údajne utrpeli z dôvodu pochybenia Komisie pri sledovaní dodržiavania záväzkov Chorvátskej republiky v rámci prístupových rokovaní

Výrok rozsudku

1. Žaloby sa zamietajú.
2. Ante Šumelj a ďalší žalobcovia, ktorých mená sú uvedené v prílohe, znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 367, 14.12.2013.

Rozsudok Všeobecného súdu z 26. februára 2016 – Mederer/ÚHVT – Cadbury Netherlands International Holdings (Gummi Bear-Rings)

(Vec T-210/14) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Medzinárodný zápis označujúci Európske spoločenstvo — Obrazová ochranná známka Gummi Bear-Rings — Skoršia národná obrazová ochranná známka GUMMY — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2016/C 118/24)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Mederer GmbH (Fürth, Nemecko) (v zastúpení: C. Sachs a O. Ruhl, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: V. Melgar a H. Kunz, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Cadbury Netherlands International Holdings BV (Breda, Holandsko) (v zastúpení: A. Padial Martínez, advokát)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu ÚHVT zo 16. decembra 2013 (č. R 225/2013-5) týkajúceho sa námietkového konania medzi Cadbury Netherlands International Holdings BV a Mederer GmbH

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Mederer GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 245, 28.7.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu z 26. februára 2016 – Bodson a i./EIB

(Vec T-240/14 P) (¹)

(„Odvolanie — Verejná služba — Zamestnanci EIB — Zmluvná povaha pracovnoprávneho vzťahu — Reforma systému odmeňovania a platového postupu v EIB — Povinnosť odôvodnenia — Skreslenie — Nesprávne právne posúdenie“)

(2016/C 118/25)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolatelia: Jean-Pierre Bodson (Luxemburg, Luxembursko), Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Francúzsko), Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Francúzsko), Marie-Christel Heger (Nospelt, Luxembursko), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxembursko), Manuel Sutil (Luxembursko), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxembursko) a Henry von Blumenthal (Bergem, Luxembursko) (v zastúpení: L. Levi, avocat)

Ďalší účastník konania: Európska investičná banka (v zastúpení: C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams a G. Nuvoli, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P.-E. Partsch, avocat)

Predmet veci

Odvolanie podané proti rozsudku Súdu pre verejnú službu (tretia komora) z 12. februára 2014, Bodson a i./EIB (F-73/12, Zb. VS, EU:F:2014:16), a smerujúce k zrušeniu tohto rozsudku

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.

2. *Pán Bodson a ostatní žalobcovia, ktorých mená sú uvedené v prílohe, znášajú svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania, ktoré Európskej investičnej banke (EIB) vznikli v konaní na tomto stupni.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 223, 14.7.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu z 26. februára 2016 – Bodson a i./EIB

(Vec T-241/14 P) ⁽¹⁾

(„Odvolanie — Verejná služba — Zamestnanci EIB — Zmluvná povaha pracovnoprávneho vzťahu — Odmena — Reforma systému prémie EIB — Povinnosť odôvodnenia — Skreslenie — Právne nesprávne posúdenie“)

(2016/C 118/26)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolatelia: Jean-Pierre Bodson (Luxemburg, Luxembursko), Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Francúzsko), Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Francúzsko), Marie-Christel Heger (Nospelt, Luxembursko), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxembursko), Manuel Sutil (Luxembursko), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxembursko) a Henry von Blumenthal (Bergem, Luxembursko) (v zastúpení: L. Levi, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska investičná banka (v zastúpení: C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams a G. Nuvoli, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P.-E. Partsch, advokát)

Predmet veci

Odvolanie podané proti rozsudku Súdu pre verejnú službu (tretia komora) z 12. februára 2014, Bodson a i./EIB (F-83/12, Zb. VS, EU:F:2014:15), ktoré smeruje k zrušeniu tohto rozsudku

Výrok rozsudku

1. *Odvolanie sa zamietla.*
2. *Jean-Pierre Bodson a ďalší žalobcovia, ktorých mená sú uvedené v prílohe, znášajú vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Európska investičná banka (EIB) v rámci tohto konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 223, 14.7.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu z 25. februára 2016 – FCC Aqualia/ÚHVT Sociedad General de Aguas de Barcelona (AQUALOGY)

(Vec T-402/14) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Spoločenstva — Náietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva AQUALOGY — Skoršia slovná ochranná známka Spoločenstva AQUALIA a skoršia národná obrazová ochranná známka aqualia — Relatívne dôvody zamietnutia — Článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2016/C 118/27)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: FCC Aqualia, SA (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: J. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa, N. González-Alberto Rodríguez a C. Sueiras Villalobos, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: V. Melgar a J. Crespo Carrillo, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA (Barcelona, Španielsko) (v zastúpení: J. Grau Mora, C. Viola Zendrera a A. Torrente Tomás, advokáti)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 13. marca 2014 (vec R 1209/2013-1) týkajúcej sa námietkového konania medzi Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA, a FCC Aqualia, SA

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. FCC Aqualia, SA, je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 261, 11.8.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu z 24. februára 2016 – Coca-Cola/ÚHVT (Tvar fľaše s krivkami bez rýh)

(Vec T-411/14) (¹)

(„Ochranná známka Spoločenstva — Prihláška trojrozmernej ochrannej známky Spoločenstva — Tvar fľaše s krivkami bez rýh — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Neexistencia rozlišovacej spôsobilosti na základe používania — Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009“)

(2016/C 118/28)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: The Coca-Cola Company (Atlanta, Spojené štáty) (v zastúpení: D. Stone, A. Dykes, solicitors, a S. Malynicz, barrister)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: P. Geroulakos a A. Folliard-Monguiral, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 27. marca 2014 (vec R 540/2013-2) týkajúcej sa prihlášky trojrozmerného označenia, ktoré predstavuje tvar fľaše s krivkami, ako ochrannej známky Spoločenstva

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. The Coca-Cola Company je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 282, 25.8.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu z 26. februára 2016 – Vidmar a i./Komisia(Vec T-507/14) ⁽¹⁾

(„Mimozmluvná zodpovednosť — Pristúpenie Chorvátska k Únii — zrušenie vnútroštátnej právnej úpravy stanovujúcej vytvorenie profesie verejného výkonného agenta pred pristúpením — Ujma spôsobená osobám, ktoré už skôr boli vymenované do funkcie verejných výkonných agentov — Neprijatie opatrení Komisiou na zabezpečenie dodržiavania prístupových záväzkov — Dostatočne zjavné porušenie právnej normy priznávajúcej práva jednotlivcom — Článok 36 aktu o pristúpení“)

(2016/C 118/29)

Jazyk konania: chorvátčina

Účastníci konania

Žalobcovia: Vedran Vidmar (Záhreb, Chorvátsko) a ďalších 21 žalobcov, ktorých mená sú uvedené v prílohe k rozsudku (v zastúpení: D. Graf, advokát) a Darko Graf (Záhreb) (v zastúpení: pôvodne D Graf, neskôr L. Duvnjak, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: S. Ječmenica a G. Wils, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba o náhradu škody podaná s cieľom dosiahnuť náhradu za ujmu, ktorú údajne žalobcovia utrpeli v dôsledku nesprávneho postupu Európskej komisie pri jej dohľade nad dodržiavaním prístupových záväzkov Chorvátskou republikou

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Vedran Vidmar a Darko Graf, ako aj ďalší žalobcovia, ktorých mená sú uvedené v prílohe, sú povinní nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 303, 8.9.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu z 26. februára 2016 – provima Warenhandels/ÚHVT – Renfro (HOT SOX)(Vec T-543/14) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Spoločenstva — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Medzinárodný zápis označujúci Európske spoločenstvo — Slovná ochranná známka HOT SOX — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok odlišovacej spôsobilosti — Odlišovacia spôsobilosť — Článok 7 ods. 1 písm. a) a c) nariadenia č. 207/2009“)

(2016/C 118/30)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: provima Warenhandels GmbH (Bielefeld, Nemecko) (v zastúpení: H. Prange a J. P. Croll, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: M. Rajh, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Renfro Corp. (Mount Airy, Spojené štáty americké) (v zastúpení: C. Schenk, M. Best, U. Pfléghar a S. Schäffner, advokáti)

Predmet veci

Žaloba o vyhlásenie neplatnosti rozhodnutia druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 13. mája 2014 (R 1859/2013-2) týkajúcejmu sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi provima Warenhandels GmbH a Renfro Corp.

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. provima Warenhandels GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 339, 29.9.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu z 25. februára 2016 – Musso/Parlament

(Spojené vec T-589/14 a T-772/14) (¹)

(„Platové pomery poslancov Parlamentu — Starobný dôchodok — Povinnosť francúzskych poslancov uplatniť svoje dôchodkové práva podľa vnútroštátnych režimov — Pravidlo o vylúčení súbehu — Vykonávajúce opatrenia statusu poslancov — Rozhodnutie prijaté po skončení konania o sťažnosti — Výzva na úhradu — Rozhodnutie o prerušení vyplácania dôchodku — Zásada kontradiktórnosti — Primeraná lehota — Povinnosť odôvodnenia“)

(2016/C 118/31)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: François Musso (Ajaccio, Francúzsko) (v zastúpení: A. Gross a L. Stachnik, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: G. Corstens a S. Seyr, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia predsedníctva Parlamentu z 26. júna 2014 o potvrdení rozhodnutia generálneho tajomníka Parlamentu zo 17. októbra 2011, ktorým bola stanovená mesačná suma nároku na dôchodok zohľadňujúci sumy poberané od dvoch francúzskych dôchodkových pokladníc a ktorým sa rozhodlo, že je potrebné vrátiť 127 065,19 eur a návrh na zrušenie rozhodnutia Parlamentu z 22. septembra 2014

Výrok rozsudku

1. Žaloby sa zmietajú.

2. Pán François Musso znáša vlastné trovy konania a trovy konania Európskeho parlamentu.

(¹) Ú. v. EÚ C 351, 6.10.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu z 25. februára 2016 – Puma/ÚHVT – Sinda Poland (Vyobrazenie zvieratá)

(Vec T-692/14) (¹)

(„Ochranná známka Spoločenstva — Náietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky zobrazujúcej zviera — Skoršie medzinárodné obrazové ochranné známky zobrazujúce pumu — Relatívny dôvod zamietnutia — Podobnosť označení — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2016/C 118/32)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Puma SE (Herzogenaurach, Nemecko) (v zastúpení: P. González-Bueno Catalán de Ocón, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: D. Walicka, splnomocnená zástupkyňa)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Sinda Poland Corporation sp. z o.o. (Varšava, Poľsko) (v zastúpení: M. Siciarek, J. Rasiewicz a J. Mrozowski, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu ÚHVT zo 14. júla 2014 (vec R 2214/2013-5) týkajúceho sa náietkového konania medzi spoločnosťami Puma SE a Sinda Poland Corporation sp. z o.o.

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie piateho odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) zo 14. júla 2014 (vec R 2214/2013-5) sa zrušuje.
2. ÚHVT znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť polovicu trov konania spoločnosti Puma SE, vrátane nevyhnutných trov konania, ktoré Puma vynaložila na účely konania pred odvolacím senátom ÚHVT.
3. Sinda Poland Corporation sp. z o.o. znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť polovicu trov konania spoločnosti Puma, vrátane nevyhnutných trov konania, ktoré Puma vynaložila na účely konania pred odvolacím senátom ÚHVT.

(¹) Ú. v. EÚ C 409, 17.11.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu z 23. februára 2016 – Consolidated Artists/ÚHVT – Body Cosmetics International (MANGO)(Vec T-761/14) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Spoločenstva — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Spoločenstva MANGO — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia (ES) č. 207/2009 — Článok 52 ods. 2 nariadenia č. 207/2009“)

(2016/C 118/33)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Consolidated Artists BV (Amstelveen, Holandsko) (v zastúpení: B. Corne, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: S. Pétrequin a A. Folliard-Monguiral, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Body Cosmetics International GmbH (Willich, Nemecko) (v zastúpení: M. Müller-Mergenthaler, advokát)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT z 8. septembra 2014 (vec R 2337/2013-4) týkajúcej sa konania o vyhlásení neplatnosti medzi Body Cosmetics International GmbH a Consolidated Artists BV

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Consolidated Artists BV je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 7, 12.1.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 24. februára 2016 – Tayto Group/ÚHVT – MIP Metro (REAL HAND COOKED)(Vec T-816/14) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Spoločenstva — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva REAL HAND COOKED — Skoršia národná obrazová ochranná známka real QUALITY — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Zneužitie právomoci — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Články 64, 75, 76 a 83 nariadenia č. 207/2009“)

(2016/C 118/34)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Tayto Group Ltd (Corby, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: R. Kunze a G. Würtenberger, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: J. Crespo Carrillo, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Nemecko) (v zastúpení: J.-C. Plate a R. Kaase, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT zo 6. októbra 2014 (vec R 842/2013-4) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťami MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG a Tayto Group Ltd

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Tayto Group Ltd je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 56, 16.2.2015.

Uznesenie Všeobecného súdu z 15. februára 2016 – Ezz a i./Rada

(Vec T-279/13) ⁽¹⁾

(„Žaloba o neplatnosť — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté vzhľadom na situáciu v Egypte — Opatrenia prijaté proti osobám zodpovedným za spreneveru štátnych finančných prostriedkov a proti spriazneným osobám a subjektom — Zmrazenie finančných prostriedkov — Zápis žalobcov na zoznam dotknutých osôb — Právny základ — Nedodržanie kritérií zápisu — Nesprávne právne posúdenie — Skutkový omyl — Právo vlastníť majetok — Poškodenie dobrej povesti — Právo na obhajobu — Právo na účinnú súdnu ochranu — Povinnosť odôvodnenia — Úprava návrhov a žalobných dôvodov — Prekážka začatého konania — Žaloba, ktorá je čiastočne zjavne neprípustná a čiastočne zjavne bez právneho základu“)

(2016/C 118/35)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Ahmed Abdelaziz Ezz (Gizeh, Egypt), Abba Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Káhira, Egypt), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Gizeh) a Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Gizeh) (v zastúpení: J. Binns, solicitor, J. Lewis, QC, B. Kennelly, J. Pobjoy, barristers, S. Rowe a J.-F. Bellis, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: I. Gurov a M. Bishop, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia Rady 2011/172/SZBP z 21. marca 2011 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu v Egypte (Ú. v. EÚ L 76, s. 63) zmeneného a doplneného rozhodnutím Rady 2013/144/SZBP z 21. marca 2013 (Ú. v. EÚ L 82, s. 54) a na zrušenie nariadenia Rady (EÚ) č. 270/2011 z 21. marca 2011 „obnoveného rozhodnutím Rady, ktoré bolo žalobcom oznámené listom z 22. marca 2013“ o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu v Egypte (Ú. v. EÚ L 76, s. 4) v rozsahu, v akom sa tieto akty uplatňujú na žalobcov

Výrok

1. Žaloba sa zamietla.
2. Ahmed Abdelaziz Ezz, ako aj Abba Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin a Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggat znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania Rady Európskej únie.

(¹) Ú. v. EÚ C 207, 20.7.2013.

Uznesenie Všeobecného súdu z 9. februára 2016 – DEI/Komisia

(Vec T-639/14) (¹)

(„Štátna pomoc — Sťažnosti — Rozhodnutia o zamietnutí — Predbežné posúdenie Komisiou — Konečné rozhodnutie — Zrušenie napadnutého aktu — Zastavenie konania“)

(2016/C 118/36)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Atény, Grécko) (v zastúpení: E. Bourtzalas, D. Waelbroeck, A. Oikonomou, C. Synodinos a E. Salaka, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: A. Bouchagiar a É. Gippini Fournier, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie listu Komisie COMP/E3/ON/AB/ark *2014/61460 z 12. júna 2014, v ktorom Komisia zamietla sťažnosti žalobkyne týkajúce sa štátnej pomoci

Výrok

1. Konanie o žalobe sa zastavuje.
2. Konanie o návrhu, ktorý podal Alouminion tis Ellados AE na vstup do konania ako vedľajší účastník, sa zastavuje.
3. Každý účastník znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 395, 10.11.2014.

Žaloba podaná 26. januára 2016 – Litovská republika/Komisia

(Vec T-34/16)

(2016/C 118/37)

Jazyk konania: litovčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Litovská republika (v zastúpení: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė a T. Orlickas, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2015/2098 z 13. novembra 2015, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) [oznámené pod číslom C (2015) 7716] v rozsahu, v akom rozhodnutie stanovuje, že voči Litovskej republike sa uplatňuje finančná oprava vo výške 1 113 589,65 eura,
- zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. **Prvý žalobný dôvod** založený na porušení článku 52 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 uplatneného v spojení so zásadou proporcionality, pretože Komisia tým, že sa rozhodla uplatniť paušálnu opravu vo výške 5 %:
 - nezohľadnila skutočnosť, že skutočná škoda spôsobená Európskej únii bola presne stanovená pokiaľ ide o prvú a štvrtú nezrovnalosť konštatovanú Komisiou; tieto nezrovnalosti mohli teda viesť len ku konkrétnej finančnej oprave a nemali byť zohľadnené na účely určenia, či existovalo významné riziko straty pre Fond,
 - bezdôvodným oddelením nezrovnalostí, ktoré spolu priamo súviseli, čím bolo umelo vytvorené významné riziko straty pre Fond,
 - nesprávne určila a nesprávne zohľadnila v rámci svojho posúdenia ostatných nezrovnalostí, ktoré konštatovala, stupeň nesúladu, povahu nezrovnalostí a finančnú ujmu spôsobenú Úniou,
 - nesprávne uplatnila neprimeranú 5 % opravu pre rok 2011, pričom vzhľadom na povahu nezrovnalostí konštatovaných Komisiou a ostatné okolnosti Fond nebol vystavený významnému riziku finančných strát,
 - nesprávne uplatnila 5 % finančnú opravu pre rok 2012, pričom k uplatneniu opravy môže dôjsť len v prípade významného rizika straty pre Fond, zatiaľ čo vykonané overenia a informácie poskytnuté Litovskou republikou dokazovali, že počet, stupeň a povaha konštatovaných nezrovnalostí pokiaľ ide o rok 2012, ako aj riziko, ktoré z toho vyplývalo pre Fond, sa významne zmenšil v porovnaní s nezrovnalosťami konštatovanými pokiaľ ide o rok 2011 a v dôsledku toho bol Fond vystavený len malému riziku.
2. **Druhý žalobný dôvod** založený na porušení článku 41 nariadenia Komisie (ES) č. 1122/2009 z 30. novembra 2009, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 73/2009, pokiaľ ide o krížové plnenie, moduláciu a integrovaný správny a kontrolný systém v rámci schém priamej podpory pre poľnohospodárov ustanovených uvedeným nariadením, ako aj podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007, pokiaľ ide o krížové plnenie v rámci schémy podpory ustanovenej pre odvetvie vinohradníctva a vinárstva, lebo Komisia nevzala do úvahy, že harmonogram kontrol na mieste musí byť, pokiaľ ide o hovädzí dobytok a ovce rozdielny, takže dosah tejto nezrovnalosti nie je tak významný, ako uvádza Komisia.

3. **Tretí žalobný dôvod** založený na porušení povinnosti odôvodnenia zakotvanej v článku 296 ZFEÚ, lebo Komisia sa rozhodla uplatniť paušálnu opravu vo výške 5 %:
- bez toho, aby odôvodnila alebo riadne podložila samotnú existenciu konštatovaných porušení, ich povahu alebo riziko, ktoré z nich vyplývalo pre Fond,
 - bez toho, aby poskytla akékoľvek odôvodnenie, pokiaľ ide o dôvody, prečo nezrovnalosti konštatované pre roky 2011 a 2012 boli posúdené spoločne na účely uplatnenia finančnej opravy vo výške 5 %, hoci medzi týmito dvoma rokmi existovali významné rozdiely pokiaľ ide o počet a povahu konštatovaných nezrovnalostí; Komisia tiež neposkytla žiadne presvedčivé odôvodnenie, prečo bolo potrebné postupovať jednotne a uplatniť paušálnu opravu vo výške 5 % z dôvodu nezrovnalostí konštatovaných pre rok 2012 a nezrovnalostí konštatovaných pre rok 2011.

Žaloba podaná 28. januára 2016 – EEB/Komisia

(Vec T-38/16)

(2016/C 118/38)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Európsky úrad pre životné prostredie (EEB) (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: B. Kloostra, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 19. novembra 2015 pod spisovou značkou Ares(2015)5212500, ktorým potvrdzuje svoje rozhodnutie zo 14. septembra 2015 pod spisovou značkou Ares(2015)3790389, ktorým Komisia prijala dodatočné rozhodnutie v súvislosti so žiadosťou EEB o informácie z 3. februára 2015, a
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o určenie predmetu prvej žiadosti, a následne na nesplnení povinnosti Komisie vykonať úplné preskúmanie uvedenej žiadosti a porušenie článku 6 ods. 2, článkov 7 a 8 nariadenia č. 1049/2011.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení povinnosti odôvodnenia.

Žaloba podaná 28. januára 2016 – Cyprus Turkish Chamber of Industry a iní/Komisia

(Vec T-41/16)

(2016/C 118/39)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Cyprus Turkish Chamber of Industry (Nikózia, Cyprus), Animal Breeders Association (Nikózia), Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd. (Nikózia), Süt Ürünleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association (Nikózia) a Fatma Garanti (Güzelyurt, Cyprus) (v zastúpení: B. O'Connor, solicitor, S. Gubel a E. Bertolotto, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie Ares(2015)5171539 z 18. novembra 2015 a rozhodnutie Komisie Ares(2016)220922 z 15. januára 2016 vo vzťahu k námietkovým konaniam týkajúcim sa žiadosti o zápis do registra pre „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ (HALLOUMI)/„HELLIM“ (ΠΟΠ) (CY-PDO-0005-01243),
- vyhlásil nezákonnosť článkov 49, 50, 51 a 52 nariadenia (EÚ) č. 1151/2012 a neuplatniteľnosť týchto ustanovení v prejednávacom prípade, keďže tie nevytvárajú systém zabezpečujúci dodržanie základných práv žalobkýň,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na protiprávnosti napadnutých rozhodnutí, Komisie, keďže tie vylučujú žalobkyne z konania o zápise do registra Halloumi/Hellim ako chráneného označenia pôvodu v Európskej únii.
2. Druhý žalobný dôvod založený na protiprávnosti napadnutých rozhodnutí, Komisie, keďže porušujú zásadu rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že články 49, 50, 51 a 52 nariadenia (EÚ) č. 1151/2012 ⁽¹⁾ sú nezákonné a mali by byť vyhlásené za neuplatniteľné v prejednávacom prípade, keďže nevytvárajú systém zabezpečujúci dodržanie základných práv žalobkýň.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny (Ú. v. EÚ L 343, s. 1).

Žaloba podaná 8. februára 2016 – Chanel/EUIPO – Li Jing Zhou y Golden Rose 999 (vyobrazenie ornamentu)

(Vec T-57/16)

(2016/C 118/40)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Chanel SAS (Neuilly-sur-Seine, Francúzsko) (v zastúpení: C. Sueiras Villalobos, abogada)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastníci konania pred odvolacím senátom: Li Jing Zhou (Fuenlabrada, Španielsko) a Golden Rose 999 Srl (Rím, Taliansko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ sporného dizajnu: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutý sporný dizajn: dizajn Spoločenstva zobrazujúci ornament – dizajn Spoločenstva č. 1 689 027-0001.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 18. novembra vo veci R 2346/2014-3.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- vyhlásil neplatnosť sporného dizajnu,
- uložil EUIPO a každému účastníkovi konania, ktorý môže vstúpiť do tohto konania na podporu napadnutého rozhodnutia, povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článkov 5 a 6 nariadenia č. 6/2002.

Žaloba podaná 15. februára 2016 – Puma/EUIPO – Doosan Infracore (PUMA)

(Vec T-62/16)

(2016/C 118/41)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Puma SE (Herzogenaurach, Nemecko) (v zastúpení: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Doosan Infracore Co. Ltd (Inčchon, Južná Kórea)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka obsahujúca slovný prvok „PUMA“ – prihláška ochrannej známky EÚ č. 11 376 209.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 4. decembra 2015 vo veci R 1052/2015-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a Doosan Infracore Co. Ltd povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009.
-

**Odvolanie podané 17. februára 2016: Carlo De Nicola proti rozsudku Súdu pre verejnú službu
z 18. decembra 2015 vo veci F-82/12, De Nicola/EIB**

(Vec T-71/16 P)

(2016/C 118/42)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľ: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembursko) (v zastúpení: G. Ferabecoli, avvocato)

Ďalší účastník konania: Európska investičná banka

Návrhy

Odvolateľ navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhovel tomuto odvolaniu a prostredníctvom čiastočnej zmeny napadnutého rozsudku zrušil body 2 a 3 výroku, ako aj body 68 až 75 napadnutého rozsudku,
- následne zaviazal EIB na náhradu škody, ktorú utrpel C. De Nicola v súlade s tým, čo sa navrhuje v návrhu na začatie konania, alebo, subsidiárne, vrátil vec inej komore Súdu pre verejnú službu, aby v inom zložení opätovne rozhodla vo veci zrušených bodov,
- zaviazal EIB na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Toto odvolanie sa týka rozsudku Súdu pre verejnú službu (samosudca) z 18. decembra 2015, De Nicola/Európska investičná banka (F-82/12).

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia sú podobné odvolacím dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veci T-55/16 P, De Nicola/Európska investičná banka.

Odvolateľ najmä tvrdí, že považovať návrh na náhradu škody podaný vo veci F-82/12 za návrh na náhradu škody podaný vo veci F-55/08 predstavuje nesprávne vecné posúdenie, a že bolo nesprávne stanovené, že o niektorých návrhoch na náhradu škody sa už rozhodlo.

**Žaloba podaná 15. februára 2016 – BBY Solutions/EUIPO – Worldwide Sales Corporation España
(BEST BUY mobile)**

(Vec T-72/16)

(2016/C 118/43)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: BBY Solutions, Inc. (Minneapolis, Spojené štáty) (v zastúpení: A. Poulter, solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Worldwide Sales Corporation España, SL (Sant Vicenç dels Horts, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Príhlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka EÚ obsahujúca slovný prvok „BEST BUY mobile“ – prihláška č. 7 213 424.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 1. decembra 2015 vo veci R 53/2015-2.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zrušil rozhodnutie námietkového oddelenia zo 6. novembra 2014 v námietkovom konaní č. B 1485137,
- akceptoval na registráciu prihlášku ochrannej známky EÚ č. 007213424, a
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- odvolací senát porušil článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 nesprávnym posúdením dominantných a rozlišujúcich prvkov ochranných známok,
- odvolací senát porušil článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 nesprávnym posúdením celkového dojmu vytváraného ochrannými známkami,
- odvolací senát porušil článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 nesprávnym posúdením zhodnosti služieb, na ktoré sa vzťahujú ochranné známky, a
- odvolací senát porušil článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 nesprávnym vyvodením pravdepodobnosti zámeny medzi skoršou ochrannou známkou namietateľa a ochrannou známkou žalobkyne.

Odvolanie podané 18. februára 2016: Carlo De Nicola proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 18. decembra 2015 vo veci F-37/12, De Nicola/EIB

(Vec T-73/16 P)

(2016/C 118/44)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľ: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembursko) (v zastúpení: G. Ferabecoli, avvocato)

Ďalší účastník konania: Európska investičná banka

Návrhy

Odvolateľ navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhovel tomuto odvolaniu a prostredníctvom čiastočnej zmeny napadnutého rozsudku zrušil bod 2 výroku, ako aj body 59 až 61, 63 až 69 a bod 71 napadnutého rozsudku,

- následne určil, že EIB sa dopustila voči C. De Nicolovi obťažovania a uložil EIB povinnosť nahradiť C. De Nicolovi utrpenú ujmu alebo, subsidiárne, vrátil vec inej komore Súdu pre verejnú službu, aby v inom zložení opätovne rozhodla vo veci zrušených bodov. Po vypracovaní požadovaného lekárskeho posudku,
- zaviazal EIB na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Toto odvolanie sa týka rozsudku Súdu pre verejnú službu (samosudca) z 18. decembra 2015, De Nicola/Európska investičná banka (F-37/12).

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia sú podobné odvolacím dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veci T-70/16 P, De Nicola/EIB.

Odvolanie podané 18. februára 2016: Carlo De Nicola proti uzneseniu Súdu pre verejnú službu z 18. decembra vo veci F-128/11, De Nicola/EIB

(Vec T-75/16 P)

(2016/C 118/45)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľ: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembursko) (v zastúpení: G. Ferabecoli, avvocato)

Ďalší účastník konania: Európska investičná banka

Návrhy

Odvolateľ navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhovel tomuto odvolaniu a v plnom rozsahu zmenil napadnuté uznesenie, zrušil body 1 a 2 výroku, ako aj body 1, 7 až 25, 51 a 52, 63 až 76, 80, 84, 87 a 88, 97 a 98, 101 až 115 napadnutého uznesenia,
- následne zrušil všetky napadnuté akty a zaviazal EIB na náhradu škody, ktorú utrpel C. De Nicola v súlade s tým, čo sa navrhuje v návrhu na začatie konania, alebo, subsidiárne, vrátil vec inej komore Súdu pre verejnú službu, aby v inom zložení opätovne rozhodla vo veci zrušených bodov,
- zaviazal EIB na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Toto odvolanie sa týka uznesenia Súdu pre verejnú službu (samosudca) z 18. decembra 2015, De Nicola/Európska investičná banka (F-128/11).

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia sú podobné odvolacím dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veci T-55/16 P, De Nicola/Európska investičná banka.

Odvolateľ najmä zdôrazňuje prípustnosť návrhu na zrušenie správ zo 4. júla 2011 a z 12. augusta 2011, ako aj návrhu na zrušenie rozhodnutia zo 6. septembra 2001, ktoré zamietlo návrh na začatie konania o zmieri.

Žaloba podaná 17. februára 2016 – Ikos/EUIPO (AEGYPTISCHE ERDE)

(Vec T-76/16)

(2016/C 118/46)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Ikos GmbH (Lörrach, Nemecko) (v zastúpení: A. Masberg, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „AEGYPTISCHE ERDE“ – prihláška č. 14 027 239.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2015 vo veci R 1257/2015-1.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie a zapísal ochrannú známku v súlade s návrhom,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 16. februára 2016 – Sartour/Parlament

(Vec T-78/16)

(2016/C 118/47)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sartour (Beveren, Belgicko) (v zastúpení: M. Cherchi, avocat)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil túto žalobu za prípustnú a dôvodnú.

V dôsledku toho:

- zrušil rozhodnutie Parlamentu obsiahnuté v liste z 18. decembra 2015, ktorým Parlament informoval žalobkyňu o zamietnutí ponuky, ktorú predložila v rámci verejného obstarávania č. 06B40/2015/M073 na koncesiu potravín zo Stredomoria v budove Altiero Spinelli, ktorú využíva Európsky parlament v Bruseli,
- zrušil rozhodnutie Parlamentu z nevedeného dňa o udelení koncesie potravín zo Stredomoria v budove Altiero Spinelli,
- v každom prípade zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásady upravujúcej kvantitatívne selektívne kritéria minimálnych hraničných hodnôt, ktoré majú viesť poskytovateľa služieb vo výške svojich ziskov, zásady spočívajúcej vo vyhlásení verejného obstarávania a zásady rovnosti uchádzačov.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásad odôvodnenia aktov inštitúcií Európskej únie.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásady proporcionality, rovnosti a začatia verejného obstarávania, na zjavne nesprávnom právnom posúdení, na porušení zásady rovnakého zaobchádzania s uchádzačmi a zásady rešpektovania voľnej hospodárskej súťaže medzi uchádzačmi.

Žaloba podaná 19. februára 2016 – Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters a i./Komisia

(Vec T-79/16)

(2016/C 118/48)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobca: Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters (Hoenderloo, Holandsko) a 21 ďalších žalobcov (v zastúpení: H. Viaene Rechtsanwalt, D. Gillet Rechtsanwältin, T. Ruys, Rechtsanwalt)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil žalobu o neplatnosť za neprípustnú,
- zrušil rozhodnutie Komisie z 2. septembra 2015 týkajúce sa údajne protiprávnej štátnej pomoci v súvislosti s dotovaným nadobudnutím alebo bezplatným poskytnutím prírodnej oblasti (štátna pomoc SA.27301 (2015/NN) – Holandsko) a implicitné zamietnutie sťažnosti Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení procesných práv uvedených v článku 108 ods. 2 ZFEÚ. Na konci predbežného preskúmania Komisia nemohla s dostatočnou istotou posúdiť zlučiteľnosť schémy pomoci z nasledujúcich dôvodov:

- nezvyčajne dlhé trvanie prešetrovania;
- častá korešpondencia medzi jednotlivými účastníkmi prešetrovania;
- skutočnosť, že schéma pomoci schválená v rozhodnutí v čase prešetrovania bola nahradená inou schémou pomoci;
- obsah novej schémy pomoci, ktorý schválila Komisia

2. Druhý žalobný dôvod bol založený na porušení zásady zákazu retroaktivity a zásady právnej istoty.

Komisia porušila zásadu zákazu retroaktivity a zásady právnej istoty, keď uplatnila rámec štátnej pomoci vo forme náhrad za službu vo verejnom záujme⁽¹⁾ s účinnosťou od 31. januára 2012 na schému pomoci, ktorá sa už neuplatňovala od roku 2011 a bola nahradená novou schémou pomoci, ktorú schválila Komisia.

3. Tretí žalobný dôvod sa zakladal na nesprávnom právnom posúdení a neuvedení dôvodov pri uplatňovaní rámca.

- Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení požiadavky poverenia vykonávaním služieb vo všeobecnom hospodárskom záujme, konkrétne pokiaľ ide o dĺžku obdobia tohto poverenia. Okrem toho sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri stanovení výšky náhrad a nedodrжала požiadavku vedenia osobitných účtov.
- Pri posúdení, či bola splnená požiadavka poverenia vykonávaním služieb vo všeobecnom hospodárskom záujme, sa Komisia dostatočne nevenovala otázke, či bezplatný prevod pozemku možno považovať za poverenie. Okrem toho Komisia neposúdila záruky, aby nedošlo k príliš vysokým náhradám, keď sa pozemok prevádza bezplatne.

4. Štvrtý žalobný dôvod: porušenie článku 106 ods. 2 ZFEÚ.

- Na účely dosiahnutia ochrany prírody, zjavne nebola potrebná a odôvodnená pomoc vo forme bezplatného prevodu a nadobudnutia.
- Skutočnosť, že na opatrenia pomoci si robilo nárok len 13 územných správcoských spoločností, nie je vôbec nevyhnutná alebo odôvodnená na účely realizácie záväzku verejnej služby spočívajúceho v ochrane prírody.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie z 20. decembra 2011 o uplatňovaní článku 106 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na štátnu pomoc vo forme náhrady za službu vo verejnom záujme udeľovanej niektorým podnikom povereným poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (Ú. v. EÚ L 7, s. 3) a Oznámenie Komisie – Rámec Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011) (Ú. v. EÚ 2012, C 8, s. 15)

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU

Uznesenie Súdu pre verejnú službu z 24. februára 2016 – Labiri/EHSV

(Vec F-33/15) ⁽¹⁾

(2016/C 118/49)

Jazyk konania: francúzština

Samosudca nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 178, 1.6.2015, s. 25.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK